Hayat

SAYI: 20
15 MAYIS 1959
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Ortadaki tablo
1959 Türkiye
Güzellik Kıraliçesi

MİNE COŞKUN NEW YORK'TA KIRALİÇE SEÇİLDİ
Halen Amerikada bulunan dansöz ve şarkıcı Mine Coşkun dünyanın en büyük üniversitelerinden olan New York'un Columbia Üniversitesi şampiyon futbol takımı «Lions» ın tertiplediği gösteride kıraliçe seçildi ve bu münasebetle dansederek Türk şarkıları söyledi. Kendisine Murat Somay darbuka, Ahmet Yatman da kanunla eşlik ettiler.

Siz de güzel projeler yapabilirsiniz

GARANTİ BANKASI'nda bir hesap açtırmakla, sizin de birçok hayalleriniz hakikat olabilir.

İKİNCİ ÇEKİLİŞTE

1 KİŞİYE

100.000

LİRA

1 kişiye	20.000 TL.	ve
1 kişiye	10.000 TL.	1389 kişiye
2 kişiye	10.000 TL.	kazanma
2 kişiye	5.000 TL.	şansı

Çekilişlere iştirak için vadesiz 200, vadeli 100 liralık hesap açtırmak kâfidir. Vadeli her 50, vadesiz her 100 liraya bir kur'a numarası.

GARANTİ BANKASI

PARANIZIN, İŞİNİZİN, İSTİKBALİNİZİN GARANTİSİDİR

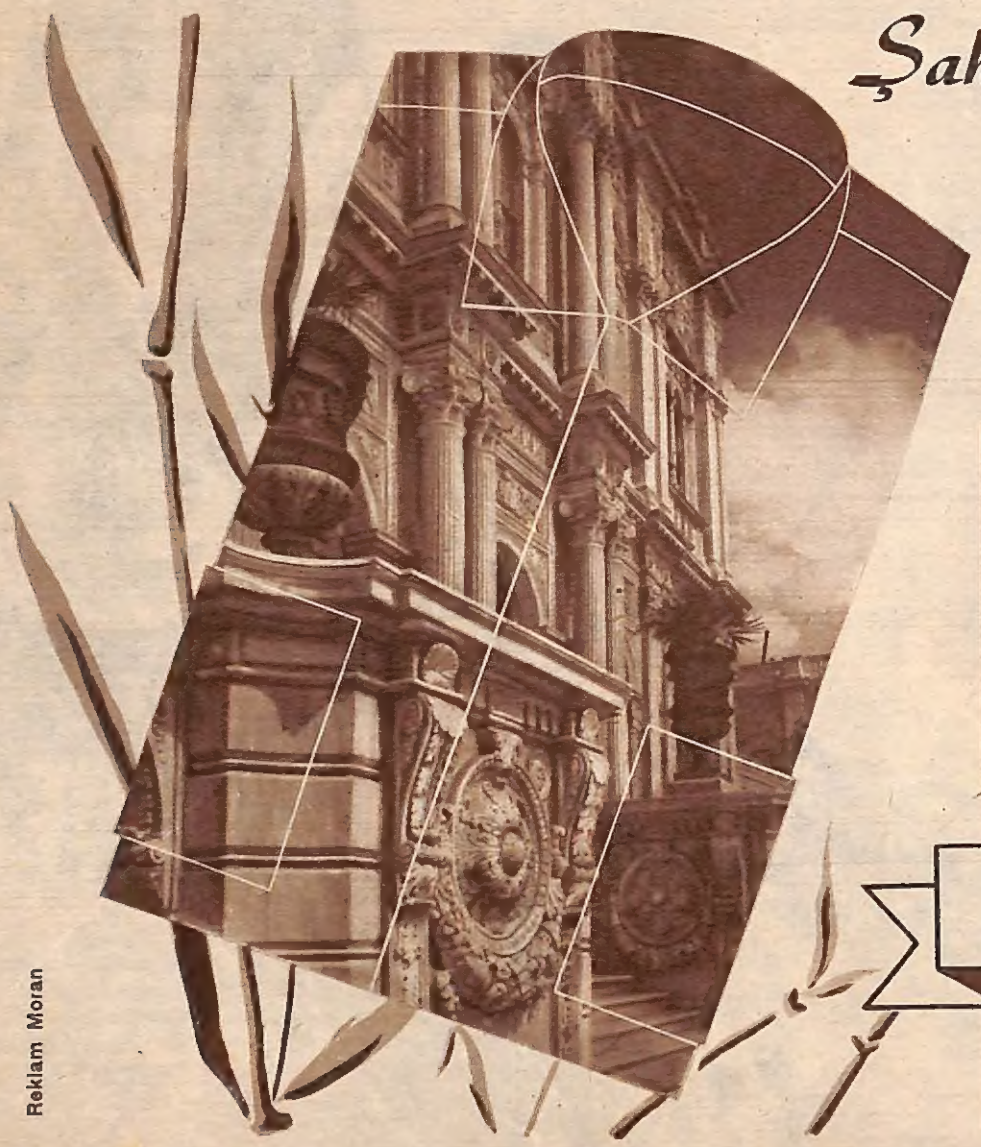

Şahane

perlon

GÖMLEKLERİ

Perlon KOMBİNEZON
ELDİVEN
KÜLOT

Perlon - lasteks
MAYO

SÜRPRİZ

Türkiyede İLK defa takdim ediyor

Reklam Moran

Hayat

MİNE COŞKUN
(FOTO STİL)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 4 SIRA No : 136
SAYI : 20 CİLT : I 1959

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA
Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
Oral ORHON
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLANLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Bayan Reyhan Menemencioğlu, kızı Esra Birgen ile beraber Frankfurt'ta.

Esra Birgen'in Annesi Anlatıyor:

Londrada Esra ile Prens Berekât Nasıl Evlendiler?

Haydarabat Nizamı'na gelin giden Esra Birgen'in genç ve zarif annesi Londra'dan dönmüş bulunuyor. Bu münasebetle Erenköy'deki köşklerinde kendisini ziyaret ettiğimiz Bayan Reyhan Menemencioğlu'nun, söylentileri hâlâ devam eden düğün ile ilgili olarak bize anlattığı intibalarını yandaki sütunda bulacaksınız.

Yanılmıyorsam 1956 ağustosunun son günlerinde idi. Prenses ve büyük oğlu Prens, bizi ziyarete geldiler. Prenses Dürrüşevhar eskiden beri bizim aile dostumuzdur. Daha evvelden de gidip gelmelerimiz olurdu. Fevkalâdeden olarak bu defa yanında büyük oğlu Prens de bulunuyordu. İşte kızım Esra ile Prens'in ilk tanışmaları, bize yaptıkları bu ziyaretlerinde oldu.

O yaz sezonu sonunda Esra, dört yıllık üniversite tahsiline başlamak üzere bu defa Londraya gitti. Prens Mükerrem Cah'ın, damadım olacağını tabiî o sırada bilmiyordum. Fakat ilk ziyaretinde, üzerimde çok iyi bir tesir bıraktı. Kibardı, sevimli idi. Şayanı hayret derecede mütevazı davranıyordu. Esra ile Prensin, bizim köşkte o gün başlıyan arkadaşlıkları tabiatiyle Londrada da devam etti. Prens Londrada, Hyderabad House'da, annesi Prenses Dürrüşehvar ve anneannesi Abdülmecidin eşi Büyük Kadın Efendi ile birlikte oturmaktadır.

Yalnız söz arasında, şunu da açıklamak isterim: Bu tanışmaları, resmen Esra'yı istemelerine kadar asla bir arkadaşlık çerçevesinden dışarı çıkmamıştır. Bu tanışma ve arkadaşlıkların devamı belki içten içe bir sevgiye dönmüştür ama, bunu Prensin dışa vurduğunu asla sanmıyorum. Prens bu tanışmadan sonra, yaz tatillerinde daima İstanbula geldi. Bize de sık sık uğradı. Kızım Esra ile motör gezintileri ve su kayağı yaptılar.

Bu yılın mart ayı sonlarına doğru ben Almanyada, Münih'de bulunuyordum. Bir gece Esra, Londradan telefonla beni aradı. İlk defa olarak bu telefon konuşması sonunda, Prensle aralarındaki arkadaşlığın bir evlenme teklifi ile nihayet bulduğunu öğrendim! Kızım muvafakat etmiş, Nizam'ın da müsaadesi alındığı için, bu defa benim de kararımı almak istiyordu. Sade o kadar da değil, acele olarak Londraya çağırılıyordum. Her anne, kızının mümkün olduğu kadar ideale yakın bir evlenme yapmasını ve mesut olmasını ister. Pek tabiî olarak ben de, yakından tanıdığım bu çok asîl aileye kızımı vermek taraflısı oldum.

Londraya çağırılma durumuna gelince: Kendi kendime katî bir karar veremezdim. İstanbulda bulunan biraderim Şehsuvar Menemencioğlu ile bir telefon konuşması da ben yaptım. Münih üzerinden birlikte Londraya gitmeye karar verdik. Biz Londrada, Savoy Otel'e indik. Derhal Haydarabat Nizamı'nın hususi işlerinde vazifeli adamı Hamid Bey bizi ziyarete geldi. Tabiî bu bir nezaket ziyareti olduğu kadar, Nizam adına, kızım Esra'yı resmen gelin alma teklifi idi. Karşılıklı olarak söz kesildi. Anlaşma gereğince nikâh, dinî ve medenî geleneklerin icaplarına uygun, fakat tam mânası ile bir sadelik içinde yapılacaktı.

Netekim de öyle oldu. Evvelâ İngiliz câmiasına dahil devletler topluluğunda yapılan nikâh merasiminin bir benzeri Kensington Register Office'de icra edildi. Gerisini biliyorsunuz. Nikâhtan sonra Hyderabad House'a gidildi. Ertesi gün de bir basın toplantısı yapıldı. Merasim ayrıca televizyonda, bütün İngiliz halkına gösterildi.

Bu merasime bu kadar ehemmiyet verilmesinin başlıca sebebi, gerek Nizam'ın ve gerek Prens'in İngiliz halkı tarafından çok sevilmelerindendir. Çünkü Nizam ve Prens, halk arasında popüler olarak tanınmışlardır. Dinî nikâh daha yapılmadı. Tarih ve mahallin tesbit edilmesi hususunda Nizam'ın bir karar vermesi beklenmektedir. Şimdi her ikisi Londrada bulunuyor. Esra, bir akrabamızın yanında kalmaktadır.

Yunan Başvekili Karamanlis Türkiyede

İki memleket arasındaki gelişmelerin yeni bir tezahürü olarak hükümetimizin daveti üzerine Dışişleri Vekili Averof ile memleketimize altı günlük resmi bir ziyarette bulunan Yunan Başvekili Karamanlis, Başvekâlet binasına gelişinde, Başvekil Adnan Menderes ile görülmektedir.

Cemiyet hayatından fotoğraflar:

Verem Savaş Derneğinin Yemeği

İstanbul Verem Savaş Derneği İstinye Sosyal Yardım Kolu geçenlerde Liman Lokantası'nda müzikli bir akşam yemeği verdi. Birçok tanınmış simalar, derneğin hayırlı hizmetlerinde kendilerinin de bir hissesi bulunması için toplantıya katıldılar. Bu sayfada sunmuş olduğumuz fotoğraflarımızda, yemekte hazır bulunanlardan bir kısmını görüyorsunuz.

Gecenin en neşeli simalarından biri, tanınmış bekârlardan Armatör Kemal Manioğlu idi. Fıkraları, taklitleri ile etrafında büyük bir topluluk bulunduruyordu.

Toplantının belkemiğini ise Vasfi Rıza Zobu'nun bulunduğu masa teşkil ediyordu. Kıymetli sanatçı esprileri, şarkıları ile başıbaşına bir neşe kaynağı idi. Yukarıdaki fotoğraf (soldan itibaren) Mesadet Manioğlu, Vasfi Rıza Zobu, Mütaahhit Halûk Başol, Fatoş Başol, Bayan Göknil ve Gönül Manioğlu grupunu tesbit ediyor.

FOTOĞRAFLAR: SUAVI SONAR

Samimi bir hava içerisinde geçen gecenin başka simaları: (Karşı sıradan itibaren) Melâhat Şefizade, Rabiş Sadıkoğlu, Gülseren Günaşan, Fethiye Uras, Muhsin Uras, Sait Günaşan ve İzzet Şefizade.

(Soldan itibaren) Halk Sandığı Müdürü Ihsan Çelen, eşi Canan Çelen, Meral Erez ve Ord. Prof. Naşit Erez.

(Soldan itibaren) Cahit Faga, Didar Şahin, Şahap Kocatopçu, Nermin Faga, Rüştü Şahin ve N. Kocatopçu.

ANKARADA BİR GAZETECİ EVLENDİ **Geçen hafta içinde Ankarada yapılan bir gazetecinin nişan ve nikâh merasimi, birçok politikacıyı yanyana getirdi. Hayri İpar'ın zarif yeğeni İncilâ İpar ile Haber Gazetesi sahiplerinden Yılmaz Çetiner'in on sekiz gün içinde yıldırım nikâhı ile evlenmeleri, Ankara sosyetesinde bir sürpriz oldu. Nikâhta Bayan İncilâ'nın şahitliğini Ziraat Bankası Umum Müdürü Mithat Dülge, Yılmaz'ın şahitliğini ise Nafıa Vekili Tevfik İleri yaptılar. Geç vakte kadar devam eden kokteyl, hazır bulunan bazı gazeteciler, Vekil ve Vekil namzetleri arasında hayli sohbetlere vesile oldu. Yukarıdaki resim genç çiftleri nikâh töreni anında tesbit etmektedir.**

Sohbet KÖŞESİ

KIZLARIMIZ HAKİKATİ GÖRMELİDİRLER

OKUMUŞ kızlarımız hakikati görmüyorlar, hayal içinde yaşıyorlar. Ortamektebi veya enstitüyü bitirdikten sonra tahsil durumu daha yüksek bir gencin kendilerini istemesini bekliyorlar. Bu bekleyiş tahminleri hilâfına uzun sürdüğü zaman, gençliklerinin en güzel devresini geçirip hüsrana uğruyorlar...

Bütün bunları geçen haftaki yazımda anlatmış, «kızlarımızın hakikati görmeleri lâzımdır» demiştim. Şimdi işin bu safhasına geçiyorum:

Evlenmek bir hayal değil, bir gerçektir. Her genç kız hayalinde kurduğu bir genç le evlenmek ister; bu tabii bir istektir. Ama hayatta istediklerimizin hepsi olmaz. Bahtsızlık, erişemediğimiz şeyleri istemeğe kalktığımız andan itibaren başlar. Çocuklar çocuk oldukları için ayı, güneşi isterler. Onlar kendilerine verilemeyince de ağlarlar. Ama insan çocukluktan kurtulunca bunları elde edemiyeceğini bilir ve istemez. Onun için daima erişebileceğimiz şeyleri istemeliyiz. Meselâ ortamektebi bitirmiş veya enstitüden mezun olmuş bir genç kız mutlaka hayatta yüksek mevkii olan birini, bir mühendisi, bir doktoru, bir mimarı istememelidir. Tesadüf karşılarına böyle birini çıkarırsa şüphesiz evlenirler. Ama bir genç kız mutlaka bunlardan birini isterim diyerek beklemiye koyulursa istikbali bakımından tehlikeli bir yola girmiş olur.

Bazan aynı hataya kızlar değil, ana babalar düşüyor. «Ben kızımı şuna vermem, buna vermem» diyerek kızlarını bekletiyorlar. Bu da bir hatadır. Şüphesiz bu endişe Ana babanın evlâtlarına karşı duydukları sonsuz sevgiden geliyor. Fakat çocuklarımıza karşı sevgimiz ne kadar derin olursa olsun, bu sevgi onlara zarar vermiye başladığı zaman kendimizi tutmalı, hakikati görmeğe çalışmalıyız.

Bir mesleğe sahip olmuş, hayatını kendi gayretiyle kazanan her erkek bir kıymettir. Böyle olan her erkekte bir kadını mesud etmek gücü vardır. Ama bu erkeğin tahsili az olabilir; görgüsü az olabilir. Ortamektebi bitirmiş veya enstitüden çıkmış olan kızlar, kendi saadetlerini kurarlarken memleketlerine faydalı olmak istiyorlarsa bilhassa bu tipleri kendilerine eş olarak seçmiye çalışmalıdırlar. Çünkü okumuşluklarından, görgülerinden onları istifade ettirecekler, hem eşlerinin, hem yuvalarının seviyesini yükselteceklerdir. Ama sırf böyle bir genç, hayatını pek güzel kazanmasına rağmen kunduracıdır, makinecidir, bakkaldır, tamircidir diye reddedilirse onlara bir şey olmaz. Hiç okumamış kızlarımız okumuş kızlarımızdan daha realist oldukları için onlarla tereddütsüz evlenirler ve mesut yuvalar da kurarlar. Ötekilerse, bir hayalin peşinde, ekseriya bedbaht olmıya mahkûm olurlar. Bence akıl kârı olan, bir mevki ile, bir diploma ile değil, bir insanla, fakat iyi bir insanla evlenmeye çalışmaktır.

ŞEVKET RADO

Rus İşgali Altındaki Doğu Berline Nasıl Girdim

YAZAN: HİKMET FERİDUN ES
FOTOĞRAFLAR: SEMİHA ES

AMERİKALILARLA ALAY — Rus işgal bölgesinde sokaklar Amerikalılarla, demokrasi dünyası ile eğlenen ve her ay değişen karikatürlerle doludur.

DÜNYANIN en garip kapısı ne Amerikadadır, ne Çinde. Son günlerde bütün insanlığın gözlerinin üzerine dikildiği bu beş gözlü kapı, Berlinin tam ortasında semaya doğru yükseliyor. Moskovadaki Kremlin kapıları da dahil olmak üzere, yeryüzünde başka hiçbir kapı, bu derece farklı iki dünyayı biribirinden ayıramaz. Hattâ Berlinlilere sorarsanız, Brandenburger Tor hayatın bitip ölümün başladığı, yahut ölümün bitip hayatın başladığı acayip bir dehlizdir. Bunun için Brandenburger'i geçmek, alâimisema altından geçmekten çok daha mühimdir. Zira alâimisema, altından geçenlerin yalnız cinsiyetlerini değiştirir, hayatlarına dokunmazmış...

Brandenburger Tor Berlinde, Batının bitip, Sovyet işgalindeki toprakların başladığı en mühim noktadır. Buradan iki adım attınız mı, evvelâ Rus işgalindeki Berlin, sonra Rus işgalindeki Almanya, sonra Almanyadan alınıp Polonyaya bağlanmış topraklar ve daha sonra tâ Sibiryaya kadar yolunuz açıktır.

Şimdi beş gözlü kapı bütün Almanyada bir sembol haline girmiştir. Batı Berlinde her erkeğin yakasında, hattâ kadınlarda Brandenburger Tor'un gümüşten bir rozetini görürsünüz. Elbiseci mağazalarının vitrinlerindeki mankenlerde bile... Almanlar bunun mânasını iki kelime ile hulâsa ediyorlar: Açık kapı! Tabii Doğudan Batıya doğru. Ve Şarktaki Almanların bu «açık kapı»dan, bu hürriyet kapısından geçip Garba gelmeleri, daha doğrusu Batı ideolojisine gelmeleri bildiriliyor.

Berline geldiğimizin ertesi günü Brandenburger Tor'un önüne koştuk. Bugün dünya siyasetinin en mühim sinir merkezi işte bu noktadır. Bir gece evvel otelde, fırsat bulursak Rus işgal bölgesine gidip resim çekeceğimizi söylediğimiz zaman bir ecnebi meslektaş: Doğu Berlinde fotoğraf yerine, bir tarafınızdan makineli tüfek çıkarsanız daha fazla memnuniyetsizlik uyandıramazsınız. Yanlışlıkla Doğu tarafına geçip de esrarengiz şekilde kaybo-

lanları unutmayınız. Son derecede ihtiyatlı olunuz. Kızıl polisin eline düşerseniz sefaretinizle irtibat tesis etmek de güçtür. Üstelik makinelerinizi de elinizden alırlar...» dedi. Ve daha öyle şeyler söyledi ki nerede ise gözümüzü korkutacaktı. Fakat bizim Berline gelmekteki bütün maksadımız Rus bölgesine geçip oraları görmekti. Nitekim hafif bir ilkbahar sisi içinde Brandenburger Tor'un önünde idik.

Kapının batı tarafı halk için âdeta turistik bir eğlence haline gelmiş... Fotoğrafını kapan buranın tâbiri ile «Rus Hududu» na, «Hürriyet Hududu» na — yani hürriyetin bittiği hududa — koşuyor. Brandenburger'e gelmeden biraz önce, Batı topraklarında önü tanklı «Rus Zafer Âbidesi» göze çarpıyor. Eskiden sinemalarda gösterilen bir «Hint Mezarı» diye film vardı. Birçokları Rus Zafer Âbidesine, burada yatan meçhul askerden kinaye «Rus Mezarı» diyorlarmış... Âbidenin altında bir de «Rus Sokağı» diye kısa bir yol mevcut. Günün yirmi dört saatinde yakaları kapalı üniformalı Rus askerleri nöbet bekliyorlar. Burada resim çekebilirsiniz. Ancak Rus askerlerinin resimlerini çekmek yasak. Fakat kimsenin bu yasağa al-

İŞTE RUSLAR — Hayat objektifi Sovyet işgalindeki Doğu Berlinden enteresan bir sokak sahnesini tesbit ediyor: Sovyet füzelerinin propaganda afişleri, Maxim Gorky Tiyatrosunun reklâmı ve kızıl subaylar...

veni inip ziyaretçilerden birine:

— Sigaranızı söndürünüz!...

Yahut:

— Köpeğinizi hemen merdivenden aşağı indiriniz!...

Diye ihtarda bulundukları görülüyor. Çünkü âbide mıntakasına köpekle girmek ve burada sigara içmek memnudur. Bu gibi ihtarlara uğrayanların bir kısmı gülümsiyerek, bilhassa aksine hareket ediyorlar. Dünyanın en sinir bozucu işlerinden biri de bu âbidede nöbetçilik olsa gerek...

Biz Rus Zafer Âbidesini geçtik. Doğuya doğru ilerliyoruz. Levhalar başlıyor: Dikkat!... 70 metre ötede Sovyet işgal bölgesi başlıyor. Dikkat... 40 metre kaldı. Sovyet işgal bölgesi başlıyor. Dikkat!... İngiliz bölgesini terkediyorsunuz. Sovyet işgal bölgesine giriyorsunuz. Ve nihayet «Son» kelimesi... İşte hürriyet hududu denilen yer. Ziyaretçiler ekseriya buradan son resimlerini çekip tekrar geriye dönüyorlar. Karşı tarafa, Rus işgal bölgesine baktığınız zaman ise ilk gözünüze ilişen şey üniformalı, dürbünlü adamlar oluyor. Mütemadiyen Batı tarafını gözlemekte. Siz ilerlerken bu dürbün üzerinize çevriliyor. Dürbünlü nöbetçilerden birinin durduğu yerde, büyük, kıpkırmızı bir bayrak...

Önümüzde, üzerinde «Son» yazan hudut levhasına doğru müteredditadımlarla ilerledik. 20-25 metre uzaktaki Kızıl nöbetçi gözlerini dikmiş, bize bakmakta. İki, üç adım attık. Levhayı geçtik. Sovyet işgali

KAPININ İKİ TARAFI — İşte birbirinden tamamen ayrı iki âlemin ortasındaki meşhur Brandenburger Tor. Sağdaki resim Berlinin Batı kısmından Doğunun görünüşü. Soldaki resim ise aksi, aynı kapının Doğudan, yani Rus işgal bölgesinden Batının görünüşüdür.

Bu sefer de ayıp değil ya, bizim domuzluğumuz tuttu:

— Ama hangisi?...

Yüzümüze dik dik bakıp:

— Doğu... Doğudasınız!... dedi.

Ben de bunu bekliyormuşum gibi:

— Teşekkür ederim... dedim ve büyük bir sükûnetle Doğu, yani Sovyet bölgesi istikametinde Brandenburger Tor'a doğru ilerledim. Arkama hiç bakmıyordum. Adam da hiç birşey söylememişti. Brandenburger Tor'un tam ortasından, vaktiyle Hitler'in geçtiği yerden süzüldüm. Artık tamamen Rusların kontrolu altındaki topraklardayım.

Hiçbir kapı, insanı bu kadar başka âleme çıkaramaz. Bir zamanlar Alman şarkılarında ismi geçen Unter den Linden Caddesi tam buradan başlıyor. «Ihlamurlar Altı» mânasına gelen caddede şimdi ıhlamur ağaçları yerine harabeler sıralanmış. Etrafınıza baktığınız zaman hâlâ harb devam ediyormuş da biraz sonra şu harabelerin içinden bir Nazi mangası makineli tüfekle size ateş edecek zannedersiniz. Belki savaş bittiği günden beri enkaz ortadan kaldırılmamış. Meselâ dibinden kopup boylu boyunca yere uzanmış bir uzun baca, olduğu gibi öylece durmakta. Unter den Linden hakikaten ağlanacak bir vaziyettedir. İlerledik. Muazzam bina iskeletleri. Kurşun deliklerinden elek haline gelmiş duvarlar ve harabeler, harabeler, harabeler... Geçtiğimiz yerler âdeta yanık kokuyor. Bir köşe başında Hitler'in yanmış cesedi ile karşılaşacaksınız sanırsınız. Manzaranın hazin tarafı, ortalığın korkunç tenhalığında!...

Yıkık duvarlar, iskelet halinde bina enkazları arasından bir de bakıyorsunuz, tüyler ürpertici gıcırtılarla gayet eski suratlı bir tramvay arabası geçiyor. İçinde düşünceli yüzlü insanlar bu hudutsuz yan-

HÜRRİYET HUDUDUNUN ÖTE TARAFI — Brandenburger'den girip de Rus işgalindeki topraklarda ilerlemeğe başlayınca, harb yeni bitmiş, bir köşede Hitlerin yanık cesediyle karşılaşacakmışsınız sanırsınız.

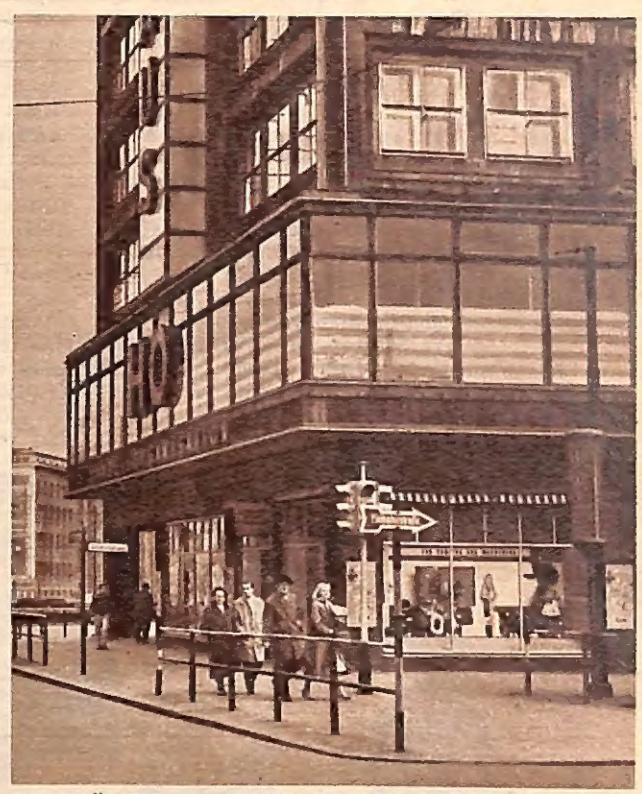

HO MAĞAZALARI — Doğu Berlinin en tipik ve en meşhur ticarethaneleri «HO» lardan biri.

dırış ettiği yok. Hattâ bilâkis herkes dik yakalı, çizmeli, kırmızı zırhlı pantolonlu Rus askerlerinin çeşit çeşit pozlarını yakalamak için birbirleriyle rekabet etmekte. Bunun için Almanlarla âbideyi bekliyen Rus askerleri arasında daimî bir kovalamaca göze çarpıyor. Ruslar bazan 5-6 objektifin hazırlanıp kendilerini beklediklerini hissedince âbidenin sütunlarının birinin arkasında dakikalarca gizleniyorlar, dışarı çıkmıyorlar. Gel gelelim nöbet için de dolaşmaları lâzım. Sütun arkasından çıkar çıkmaz fotoğraf makinelerinin çıkırtıları başlıyor. Askerler resimlerinin çekildiğini hissedince fotoğraf sahiplerine hain hain bakıyorlar. Bazan fotoğraflarını ne maksatla çektiklerini soruyorlar. Bazı defa da hiddetle merdi-

altındaki topraklardayız artık. Garp dünyası arkamızda. Nöbetçinin yüzünden pek bir şey anlamadığımız için durduk. Oradan resim çekmeğe başladık. Adam gayet ağır adımlarla yanımıza yaklaştı. Tamam!... Gözleri de makinelerde... Gerisin geriye dönüp kaçmak da pek yakışıksız bir şey. Nöbetçi önümüzde durdu. Almanca bir şeyler söyledi. Sert sert!... Anlamamış gibi omuzlarımızı kaldırdık. Bu sefer ben ona İngilizce olarak safiyetle sordum:

— Affedersiniz, neredeyiz?...

Hani sanki bilmiyerek Rus topraklarına geçmişiz gibi!... Adam yine sert sert:

— Almanyada... dedi.

Belki de Batı ve Doğu diye bir şey kabul etmiyordu. Öyle ya, Almanya, Almanya.

Taht Uğrunda Baş Veren Sultanlar

2

YAZAN: ÇAĞATAY ULUÇAY

ZAFER meydanına gelir gelmez hemen Otağı Hümayunun bulunduğu yere doğru ilerledi. Ne bilsin ki otağda kendisini babası değil, ölüm bekliyordu. Çadırdan içeri girer girmez, dilsizler süratle kementlerini attılar, Yakup Çelebiyi yere cansız düşürdüler. Böylece Kosova zaferi, iki büyük ölümle sona eriyordu: Bunlardan birisi Murat Hüdavendigâr, diğeri de küçük oğlu Yakup Çelebi idi. Yıldırım Bayezit ve taraftarları, Yakup Çelebinin ayaklanacağından korkmuşlar, tehlikeli bir duruma meydan vermemek için bu çareye başvurmuşlardı. Çünkü Yıldırım Bayezidin büyük emelleri vardı. Kafasında yaşıyan hayalleri hakikat yapmak için engel olabilecek her kuvveti kökünden kazımağa azmetmişti. Arkadan vurulmak istemiyordu. Babasının ülkesini tek başına idare etmek arzusundaydı. Hiçkimsenin kudretine ortak çıkmasını istemiyordu. Belki Yakup Çelebinin hareketlerinden veya sözlerinden işgillenmiş ve bu sebeple kardeşini öldürtmek zorunda kalmıştı. Babasiyle Yakup Çelebinin ölülerini tahnit ettirdikten sonra Bursaya götürttü ve gömdürdü (1389).

DÖRTLÜ MÜCADELE

Yıldırım Bayezit, Osmanlı Beyliğine tek başına hâkim olduktan sonra süratle Anadoluya geçti. Batı Anadolu Beyliklerini ortadan kaldırdı. Osmanlı Beyliğinin sınırlarını çok genişletti. Rumeli yakasında, Haçlılara Niğboluda büyük bir darbe vurarak Türklerin Rumelide tamamen yerleşmelerini sağladı. Orta Avrupa kapılarını muzaffer Türk ordularına açtı.

Doğuda kısa zamanda büyük bir imparatorluk kurmağa muvaffak olan Timur, Yıldırım Bayezide meydan okumağa başlamıştı. Yıldırım Bayezit, ilk zamanlarda, Timuru oyalamak siyasetini güttü. Fakat Timur, gittikçe isteklerini arttırdı, hattâ Yıldırımın emrine girmesini istiyecek kadar ileri gitti. İş buraya gelince Niğbolunun muzaffer komutanı, Timurun isteklerini reddetti. Haçlılar gibi ona da meydan okudu. Yaptığı Ankara Meydan Savaşında aslanlar gibi döğüştü. Ünlü komutanları, bazı oğulları savaş meydanını terkettiği halde, o, esir oluncaya kadar çarpıştı. Fakat nihayet mağlûp oldu (1402).

Osmanlı Beyliğinin kuruluşundan beri, Ankara Meydan Savaşı, ilk bozgundu. Dünyanın gözleri Anadoluya çevrilmişti. Hıristiyanlara meydan okuyan, onları savaşlarda yere seren Anadolu kartalı, Orta Asyanın steplerinden kopup gelen Moğolların ellerine düşmüştü. Bu, Osmanlı Beyliğinin sonu mu olacaktı? Osmanlı tarihi burada kapanıyor, Anadolu için yeni bir tarih sahifesi mi başlıyordu? Timur birçok devlet ve medeniyetlerin kurulduğu bu ülkeye sahip mi çıkacaktı? Herkes bunu düşünüyordu.

Timur, Ankara Meydan Savaşını kazandıktan sonra ordularına ileri emrini verdi. Moğollar, muhtelif kollardan Anadolunun büyük şehirlerine saldırdılar. Yaktılar, yıktılar ve soydular. Timur, Osmanlı Beyliğini yıkmak istediğinden, Yıldırım Bayezidin Anadolu birliğine katıştırdığı Beylerin topraklarını eski sahiplerine verdi. Anadoluda ne kadar kuvvetli ve imtiyazlı aşiret varsa, yaylakları ve kışlakları da onların reislerine bıraktı. Osmanlıların bir asırdan fazla çalışarak meydana getirdikleri birlik bölünmüş ve parçalanmıştı. Herkes Timuru efendileri olarak tanımıştı. Timur hepsine külâh, kemer, kürk ve kaftan göndermek suretiyle bulundukları yerlerin hâkimi olduklarını ilân etmişti. Kurulan kukla hükümetler, Timurun emrinde idiler. Artık Anadolunun serveti Moğollar diyarına akacaktı. Bütün gözler, savaş meydanından kaçan Yıldırımın oğulları Süleyman, İsa, ve Musaya dikilmişti. Bunlar da beyler gibi, Timuru efendi olarak tanıyacaklar mıydı? Gerçi ilk zamanlarda, bunlar da Timuru hükümdar olarak tanıdılar. Fakat Kosova, Niğbolu zaferini kazananların soyundan gelen şehzadeler bu esarete tahammül edemediler, Beyliğin muhtelif yanlarına çekilerek, oradan istiklâl savaşına giriştiler.

Timur, her üçünün de, bulundukları yerlerdeki beyliklerini tanımıştı. O, şehzadelerin biribirleriyle bağdaşamıyacağını, daimi surette savaşacaklarını çok iyi biliyordu. Çünkü Osmanlı Beyliğinde, üç hükümdarın yaşaması mümkün değildi. Osmanlıların bir ideolojisi vardı: Memleket ve millet tek elden idare edilmeliydi. Başa karşı kafa tutanın, birliği parçalamak istiyenin cezası ölümdü. Çünkü İslâm telâkkilerine göre bu gibiler hain idi, öldürülmeli idi. Bu sebepten üç şehzadeden her biri kendisinin hükümdar olduğunu ileri sürüyor, diğerlerini yok etmek için her çareye başvuruyordu.

Babalariyle birlikte esir düşen Mustafa Çelebi ile, Musa Çelebi bir tarafa bırakılırsa, Osmanlı hanedanı, Beylik topraklarını aralarında şöyle paylaşmışlardı: Yıldırımın büyük oğlu Emir Süleyman Edirne, Musa Çelebi Amasya, İsa Çelebi Bursayı ele geçirmiş; hükümdarlıklarını ilân etmişlerdi. Her şehzade, kendisini, birliğin hakiki hükümdarı sayıyordu. Bu sebepten Osmanlı tarihinin 11 sene süren «Saltanat Fâsılası» dediğimiz «Fetret Devri» başlamış oldu.

İlk olarak, kardeşlerinden kurtularak, Osmanlı Beyliğini ele geçirmek için sahneye Yıldırım Bayezidin büyük oğlu Emir Süleyman Çelebi atıldı. Emir Süleyman, kendisini tahtın hakiki sahibi sayıyordu. Çünkü yaş itibariyle diğerlerinden büyüktü. Büyüklük onun için bir imtiyazdı. Nitekim, babası da büyük olduğu için Osmanlı Beyi olmuş, küçük kardeşi Yakup Çelebiyi öldürmemiş miydi? Bundan başka çok iyi okutulmuştu. Bilgindi, ince ruhlu idi. Âlimleri ve şairleri sever ve korurdu. Aynı zamanda babasının sağ kolu sayılan Veziri Âzam

İsa Çelebi kavimsiz bir baş gibi Anadolu'da dolaştıktan sonra Eskişehire geldi. Burada bir gün hamamda yıkanırken, Çelebi Mehmet'in adamları tarafından bastırılarak öldürüldü.

Çandarlı Ali Paşa da onunla beraberdi ve Osmanlı Beyliğinin biricik vârisi olduğu hususunda onu teşvik ediyordu. Hulâsa her bakımdan şartlar ve imkânlar, Emîr Süleyman Çelebi ile beraberdi.

Fakat Süleyman Çelebi bu kadar avantajlı olmasına rağmen tahtı ele geçirebilecek miydi? Mizacı buna müsait miydi? Buna bir kelime ile cevap vermek icap ederse hayır! Çünkü Süleyman Çelebide devlet adamlarında bulunması gereken vasıfların çoğu yoktu. Enerjik ve ileri görüşlü değildi. Halbuki o zaman için devletin ileri görüşlü, azimli bir başa ihtiyacı vardı. Tembel, zevku safaya ve içkiye çok düşkün olan Süleyman Çelebi bu hasletlerden mahrumdu. Buna rağmen Süleyman Çelebi ne pahasına olursa olsun tahtı ele geçirmeğe azmetti. Bu hususta Bizans İmparatoru ile, Venedik ve Cenevizlilerle anlaşmaktan bile geri kalmadı. Baba ve dedelerinin kan dökerek, para sarfederek aldığı yerleri ve imtiyazları yabancılara terketti.

HAMAMDA ÖLDÜRÜLEN ŞEHZADE!...

Ankara bozgunundan sonra canını kurtarmağa muvaffak olan İsa Çelebi, maiyetindeki kuvvetlerle gelip Bursaya yerleşti; orada hükümdarlığını ilân etti. Çelebi Mehmet, İsa Çelebiye Anadoluyu paylaşmayı teklif etti ise de kabul ettiremedi.

Bu sıralarda Çelebi Mehmedin yaşı 15 idi. Çocuk olmasına rağmen çalışkan ve azimli bir insan olduğu hal ve hareketlerinden belli oluyordu. Verdiği söze, yaptığı anlaşmalara daima sadık kalıyordu. Bu sebepten herkes bu çocuk beyin sözlerine ve vaitlerine inanıyordu. Çelebi Mehmet, etrafına toplanan dürüst, ileri görüşlü maiyeti erkânı ile kısa zamanda Amasya çevresinde bulunan bazı yerleri ele geçirdi. Aşiret ve kabileleri emri altında topladı.

İsa Çelebiye nazaran her bakımdan kuvvetli idi. Teklifi reddedilince var kuvvetiyle onun üzerine yürüdü. İsa Çelebi kuvvetlerini Ermenibeli ve Ulubat savaşlarında yendi. İsa Çelebi, Bizans vasıtasiyle ağabeyisi Süleyman Çelebinin yanına gitti. Çelebi Mehmet, Bursa ve civarını ele geçirdi. Bursada adına para bastırdı.

Emîr Süleyman, yanına sığınan İsa Çelebiye yeni kuvvetler verdi. Bursayı almak üzere Çelebi Mehmet üzerine gönderdi. Fakat İsa Çelebi yaptığı savaşlarda yenildi. Evvelâ İzmiroğlu Cüneyt Beyin yanına, ondan sonra da Karamanoğluna sığındı. Kuvvetsiz, kavimsiz bir baş gibi Anadoluda dolaştı. Her gittiği yerden kendisine yardım ve kuvvet istedi.

Karamanoğlundan şüphelenerek yanından kaçtı. Eskişehirde, hamamda yıkanırken, Çelebi Mehmet kuvvetleri tarafından haber alındı ve öldürüldü.

İMPARATORA REHİN BIRAKILAN KIZ...

Emîr Süleyman, İsa Çelebinin öcünü almağa ve gittikçe kuvvetlenen şehzade Çelebi Mehmedi yok etmeğe karar vermişti. Süleyman Çelebi, kardeşlerini ortadan kaldırmak için Rumeliye geçmeğe niyet etti. Geliboluda Bizans İmparatoru ile bir anlaşma yaptı. Anadolu ve Rumeli yakasında bazı yerleri imparatora bıraktı. Sözüne inansın diye kız kardeşi Fatma ile küçük kardeşi Kasımı imparatora rehin bıraktı.

Taht ve rekabet hırsı, akıllı, hassas şehzadenin gözünü bürümüştü. Hiçbir şeyden çekinmiyordu.

Süleyman Çelebi imparatora, Türk topraklarından bazı yerleri vermek suretiyle Rumelideki durumunu sağladı. İmparatorla, Cenevizve Venediklilerle yaptığı anlaşma neticesinde, Anadoluya asker geçirmek imkânlarını buldu.

Topladığı kuvvetleri Çanakkale Boğazından geçirdi. Bursa üzerine yürüdü. Çelebi Mehmet, Emir Süleymana karşı duramıyacağını anladı. Amasyaya döndü. Bu suretle Emîr Süleyman, Marmara sahillerine de yerleşmiş oldu. Bir müddet sonra Ankarayı ele geçirdi. İzmiroğlu Cüneyt Beyin yanına gelmesiyle, Batı Anadolu Beyleri de Emîr Süleymanı Bey olarak tanımış oldular.

Artık Emîr Süleyman Rumeliden Anadoluya gelmiş, üstelik kısa zamanda geniş topraklara hükmetmeğe başlamıştı. Çelebi Mehmedin bütün hareketlerine engel oluyor, yakınlık gösteren beyleri tehdit ediyordu. Yoksa Çelebi Sultan partiyi kayıp mı ediyordu?

Fakat talih birdenbire Çelebi Mehmede gülmeğe başladı. Emîr Süleymanın akıl hocası Çandaroğlu ile Eflâk Beyi Çelebi Mehmede dostluk elini uzattılar. Gereken yardımı yapacaklarını vadettiler. Ümitleri birdenbire kül olmuş Çelebi Mehmet bu tekliflerden çok cesaret aldı. Fırsattan istifade etmek için plânlar hazırlamağa başladı. Yanındaki kuvvetlerle Emîr Süleymanı Anadoludan atmak mümkün değildi. O halde Karadenizden Eflâka asker gönderip, Emîr Süleymanı iki ateş arasına almalıydı. O zaman Emîr Süleyman, Rumeliyi elden kaçırmamak için Anadoluyu terke mecbur olacaktı. Rumelinin imdadına koşmazsa, Çelebi Mehmedin kuvvetleri, oraları baştan başa ele geçirecekti. Plân çok güzel tasarlanmış, her şey hesaplanmıştı.

Bu plânı uygulamak için yanında bulunan kardeşi Musa Çelebiye Eflâka geçmesini emretti. Musa Çelebi, Timura esir düşmüştü. Bayezidin ölümü üzerine Timur, Musa Çelebiye babasının na'şını Bursaya götürmesini emretmişti. Aynı zamanda Bursa Beyliğini de Musa Çelebiye vermişti. Musa Çelebi, babasının ölüsünü Bursaya götürmüş; yaptığı savaşta İsa Çelebiyi yenmiş; Bursaya yerleşerek beyliğini ilân etmişti. Fakat bir müddet sonra İsa Çelebi Bursa üzerine yürümüş; Musa Çelebiyi yenmiş; Bursayı tekrar ele geçirmişti. Musa Çelebi de evvelâ Karamanoğluna, oradan da Çelebi Mehmede sığınmıştı.

EYÜP SULTANDA MUHAREBE...

Artık Anadoluda durum belirmişti. Süleyman Çelebi ile İsa Çelebi bir taraf, Mehmet Çelebi ile Musa Çelebi de bir taraf olarak kardeşler, kuvvetlerini iki elde toplamışlar, bir eşitlik kurmağa çalışmışlardı. Fakat İsa Çelebinin öldürülmesi muvazeneyi bozdu. Şans Çelebi Mehmede gülmeğe başladı.

Çelebi Mehmet, topladığı kuvvetleri, Musa Çelebi komutasında, Sinoptan gemilere bindirdi. Eflâka geçirdi. Musa, Rumelide büyük bir alâka topladı. Eflâk, Sırp ve Bulgar kuvvetleri etrafında toplandı. O zamana kadar, sessiz sadasız duran Rumelide de hareket başlamıştı. Bunu haber alan Süleyman Çelebi endişeye düştü. İki kardeş kuvveti İstanbulda Eyüp önünde savaşa tutuştular. Savaştan önce, Musa Çelebinin yanında bulunan bazı beyler ve askerler Süleyman Çelebinin yanına kaçtıklarından, Musa Çelebi savaşı kaybetti. Edirneye doğru çekildi. Emîr Süleyman, Musa Çelebinin peşini bırakmadı, Edirne önünde yaptığı ikinci savaşta da onu yendi. Fakat bu sefer, peşini takip etmedi, sonraları bu hatasının cezasını kanı ile ödedi.

(Devamı gelecek sayıda)

AMBRE SOLAIRE

Güneşin zararlı şuâlarının cildinize intikaline mâni olan hususî bir filtre ile hazırlanmıştır. Güneşte çabuk yanmanızı temin eder, cildinize emsalsiz bir güzellik verir.

L'OREAL - PARİS : TÜRKİYE MÜMESSİLİ RAYLAN LTD .Ş. - Tel. 22 94 14

Hayat LİBYA'DA

Fizan'da 15 Bin Amerikalı

Muharririmiz Orhan Tahsin Amerikan Hava Kuvvetlerinin davetlisi olarak Libya'ya gitti. Sizlere, çölün ortasında kurulan 17 bin nüfuslu «Wheelus» şehrini anlatıyor:

- **Her dört kişide bir kişinin otomobili var.**
- **Wheelus hava üssünün bütçesi İstanbul Belediye bütçesine yakın.**
- **Çöl orkestrası «İstekler gecesi» nde Mozart'ın Türk marşını, Şiş Kebap, İstanbul not Constantinople parçalarını çalıyor.**
- **Çöl televizyonunun irili, ufaklı 18 bin plâğı mevcut.**

KÜÇÜK ŞEHİR — 1200 hektarlık bir alana kurulmuş bu şehrin insanları — her küçük şehrin insanları gibi — birbirlerini tanıyorlar. Ama değme büyük şehir insanlarının arayıp da bulamadığı konfor içinde, apartmanlarda oturuyor, büyük çoğunluğu kendi lüks otomobilleriyle geziyor, gece kulüplerinde eğleniyor, televizyon seyrediyorlar.

BİR kaç yüz yıl önce, Fizan Çölünün bittiği bölgedeki iki şehir, Trabius ile Berka'nın sınırlarını tesbit etmek için valiler, mutasarrıflar toplanmışlar. «Sınır şurada başlasın, burada bitsin» diye tartışmağa başlamışlar. Ancak, iki şehir halkını da kırmak istemedikleri için, bir uzlaşmaya varamamışlar. Bir karış toprak anlaşmazlığı kardeş kavgasına yol açabilirmiş. Sonunda içlerinden biri ortaya bir fikir atmış: «Tek çıkar yol, bir yarışma düzenlemek» demiş... «Trablusluiar ile Berkalılar içlerinden birini seçsinler. Ama bu adamlar, o şehrin en hızlı koşan insanları olmalı. Aynı anda, biri Trablus'tan çıksın, öteki de Berka'dan... Koşmağa başlasınlar. Birbirlerine rasladıkları yer iki şehrin sınırı olarak tesbit edilsin!...» Bu yarışma tezi çok beğenilmiş. Tellâllar, münadiler durumu iki şehir halkına günlerce ilân etmişler. Bir gün, baldırı çıplak, yalınayak iki adam tabana kuvvet koşmağa başlamışlar. Canlarını dişlerine takmışlar, dur-durak demeden koşmuşlar. Öyle ya, kim hızlı koşarsa, onun hemşerilerinin payına daha çok toprak düşecek! İki gün iki gece sonra bir yerde birbirlerine kavuşmuşlar. Böylece, iki şehrin sınırı «hak yenmeden» çizilmiş. Ancak, iş bununla bitse iyi. Yarışçılar şehirlerine dönünce, ortalık karışmış. Halk: «Dişini sıksaydın, bir kilometre daha ileri gidebilirdin» diyerek, iki yarışçıyı bir kaşık suda boğmuşlar.

Musolini, Libya'yı işgal ettikten sonra, bu sınır çizgisinin ortasına bir zafer anıtı diktirmiş. Kendisi için de, iki ili birbirine bağlıyan yol üzerinde bir sayfiye evi yaptırmış. Her yıl birkaç günlüğüne, bu köşke gelir, yorgunluk çıkarırmış. Sonra İkinci Dünya Savaşı patlamış. Bu bölgede çetin çöl savaşları olmuş. İtalyanlar, Almanlar, Fransızlar, İngilizler, Amerikalılar buradan geçmişler. Savaş bitmiş. İngilizler, Musolini'nin sayfiye evinin hemen yanına bir hava alanı kurmuşlar. Bu alanın ortasında Mellahama tuzlaları varmış. Günün birinde, İngilizler de çekilmiş, hava alanı boş kalmış. 1955 yılı ortalarında alana yüzlerce Amerikan taşıt uçağı inmiş, bu uçaklardan yüzlerce asker çıkmış. Altı ay sonra, Trablus sınırının bitim noktasına yakın olan bu yerde, yeni bir şehir kurulmuş. Amerikan Hava Kuvvetlerinin, Amerika dışındaki en büyük hava üssü olan bu askeri şehre bir ad takılması gerekmiş. Bir ATC uçağı ile İranda düşerek ölen Richard Wheelus'ün, adının konulması uygun görülmüş.

Şehir 1200 hektarlık bir alana yayılmış. Personel sayısı 7 bin... 2 bin de Libyalı işçi var. 6 - 7 bin kişi de Amerikalı personelin çoluk çocuğu... Şehrin nüfusu 16 - 17 bine yaklaşıyor. Şehrin yıllık bütçesi 25 milyon dolâr... Türk parasına vurursak, ortaya 250 milyon lira çıkar... Bu da İstanbul Belediyesinin bir yıllık bütçesine yakın... Wheelus'te bir Amerikalı çölde yaşadığını hissetmiyor bile. Bu yüzden de çöl zammı almıyor... Her ihtiyacı ayağına getirilmiş. İki tiyatrosu var. Birinde komedi oynarken, ötekinde dram temsil ediliyor. Adım başında bir gece kulübü açılmış. Bu lokallerde, Almanyadan, Amerikadan özel olarak getirilmiş orkestralar geceyarısına dek sevilmiş melodiler çalıyorlar. Haftada bir gün «istekler gecesi» yapılıyor. Herkes sevdiği parçayı istiyor. İki haftadan beri bu gecelerin repertuvarına İstanbuldan, Türklerle ilgili şarkılar da girmeğe başlamış. Mozart'ın Türk marşı, Şiş Kebap, İstanbul not Constantinople, Kâtibim parçalarını bu arada sayabiliriz. Bir Türk kızı — adı Aylâ, bir aşk uğruna Fizan Çölüne geldiği söyleniyor — 15 gündür Wheelus hava üssü kantininde çalışıyor. İstek gecelerinde, kulübe uğruyor, bu şarkıları istiyormuş...

Bir de, gündüzleri personelin ayağına içki taşıyan bir snack-bar var. Bizim Migros kamyonlarına benzi-

İKİ BAR — Amerikanın göbeğinden gelmiş askerler, Fizan Çölünün ortasında bir orkestradan Amerikan müziği dinliyor, «Serap bar» ında Skoç viskisini, Alman birasını buluyor. Gezici «Snack-bar» da hararet söndürüyor.

FOTOĞRAFLAR : MEHMET BİBER

10 YAŞ KULÜBÜ — Wheelus'te yaşıyan çocuklar bir kulüp kurmuşlar. Bu kulübe Amerikan vatandaşı ve 10 yaşından gün almamış olanlar girebiliyor.

TELEVİZYON — Muharririmiz (sağ başta) Wheelus hava üssünü ziyaret eden diğer Türk gazetecileri ile 15 dakikalık bir televizyon yayınına katıldı.

yor. Kläksonunun sesi de aynı... Çöl güneşinin harareti, bir kutu bira, bir kutu kahve ile gideriliyor.

Akşam iş bitti mi, herkes oyun yerlerine koşuyor. Dinlenmek yok!... Beyzbol, polo, futbol, basketbol sahaları bir anda doluyor. Sporla arası iyi olmıyanlar, assubay kulübündeki oyun makinelerinin başına geçiyor. 10 sentlik, 25 sentlik makinelerle 20 dolâr, 100 dolâr kazanmak mümkün... Kazananlar «kısa günün kârı» deyip dolârları cebe indiriyor, soluğu gece kulüplerinde alıyorlar.

Wheelus üssünde üç kantin var. Amrikalılar bu kantinlere (AFEX) diyorlar. Birinde paltodan lastex mayoya kadar aklınıza gelen her çeşit giyim eşyası, birinde teyp'ten, su bardağına kadar her çeşit ev eşyası, üçüncüsünde ise sandviçten havyara kadar canınız ne çekerse her türlü yiyecek maddesi bulunuyor. Bir kuş sütü eksik...

Bu küçük şehirde — Libya ölçüsüne göre pek de küçük sayılmaz. Çünkü Tobruk'un 3 bin, Barce'ın 10 bin nüfuslu şehirler olduğuna, adlarının da coğrafya kitaplarına, atlaslara girdiğine bakılırsa, bu şehri küçümsememeli — taşıt sıkıntısı diye bir mesele yok!... 15 bin nüfus içinden 4 bin kişinin özel otomobile sahip olduğu bir yerde, insanın nasıl olsa ayağı yerden kesiliyor. Ayrıca, bine yakın otobüs ve askeri taşıt bulunuyor. Wheelus'te bir taksi istasyonu da kurulmuş. Şehrin neresine giderseniz gidiniz 25 sent...

Wheelus televizyon istasyonu günde 18 saat yayın yapıyor. Tam 18 bin seyircisi, 18 bin de plâğı var. İstanbul Radyosunda irili ufaklı 14 bin plâk olduğunu göz önüne alırsanız, bu televizyon istasyonunun zenginliği ortaya çıkar. İstasyonun yayın alanı güney Avrupa devletlerine, Cezayir'e, Mısır'a kadar uzanıyor.

Şehirde yaşıyan 17 bin insanın en meşhuru Albay Frank Everest... Bu küçük şehir, bir dünya şampiyonunu bağrında yaşattığı için övünüyor. Everest, dünyanın en hızlı adamı sayılıyor. Jet uçakları ile 3000 kilometrelik yolu bir saatte almış. Bu rekor yıllardan beri kırılmamış. Amerikada Everest'in adını taşıyan bir hava üssü, bir de uçak var. Everest'in hızıyla, Fizan - İstanbul arası bir saate iniyor. II. Abdülhamit zamanında Fizana sürülen bahriye zabiti Sami Bey, sürgünden kaçmış, 6 ay kızgın çöllerden geçmiş, Gine körfezine ulaşmış... Bir 6 ay sonra da Anadoluya ayak basmış. 70 yıl sonrasının hava subayı Everest, bahriye zabiti Sami Beyden 8760 kere süratli bir adam.

Bugün Berka ile Trablus arasında yeni bir sınır tesbiti yarışması yapılsa, Trablusiular da Albay Everest'i yarış için seçseler, herhalde Berkalılara bir karış toprak bile düşmez. Libya'nın Akdeniz kıyısı boydanboya Trablus adını alır.

EVEREST — Dünyanın en hızlı adamı Albay Everest 36 yaşındadır. Bir saatte 3000 km. lik uçuş yapmıştır.

ŞAH'IN GABRIELLA, SÜREYYA'NIN ORSİNİ İLE MACERALARI HÂLÂ GÜNÜN KONUSU

SÜREYYA

SÜREYYA, ŞAH'A NASIL KAFA TUTMUŞTU?

Romanın Excelsior otelinin önünde sadece birkaç saniye için spor bir Studebaker durdu. Yakışıklı bir prens içeri girerek mütebessim bir prensesi kaptığı gibi arabaya bindirdi. Az sonra, Sen Pier kilisesinin çanları dindarları Paskalya âyinine davet ederken, onlar pırıl pırıl ilkbahar güneşi altında Ostia istikametinde gözden kayboluyorlardı. Aradan iki saat geçmeden Romadaki Iran Büyük Elçiliği, Tahran Sarayına haberi bütün teferruatı ile ulaştırmıştı bile. Prens Orsini sevgilisi Prenses Süreyyayı akşam tekrar Excelsior oteline bıraktı. Süreyya saadetten uçuyordu, ama acı acı çalan telefonu açtığı zaman neşesi bir anda kızgınlığa döndü. Almanyanın Köln şehrinden gelen ses, babası Halil Isfendiyari'nin sesi idi. Şöyle diyordu: «Şu anda Başmabeyinci Karagözlü'den bir mesaj aldım. Şah hazretleri, derhal Romadan ayrılmanı ve Orsini ile bir daha buluşmamanı katî surette emrediyor». Bunu takibeden günlerde telefonların ardı arası kesilmedi ve her defasında telefondaki ses, saray emirlerini biraz daha sert bir ifade ile bildirmekte devam etti. Bu arada Romadaki Iran Elçiliği yüksek memurlarından biri bizzat Excelsior'a gelerek Şahın bu emirlerini şifahi olarak tekrarladı. Ama boşuna. Romayı terketmemeğe kararlı bulunan Süreyya, sevdiği insanla dilediği gibi buluşmağa devam etti. Her telefon konuşmasından sonra annesinin odasına koşuyor ve derdini onunla paylaşıyordu. Eva Isfendiyari'nin tek arzusu, çoktandır neşesini kaybetmiş bulunan kızını tekrar mesut görmekti. Oysa aynı kadın kızının bundan önceki taliplerinden olan Thurn und Taxis Dükü'nü, Kont von Palickau'yu ve milyarder Krupp'u uzaklaştırmıştı. Nedense yakışıklı Prens Orsini'ye onun da kanı kaynamıştı ve var gücüyle kızının tarafını tutuyordu. Son gelen haberlere göre, Şah nihayet Süreyyanın kendinden önce, evlenmesine ister istemez izin vermiştir. Böylelikle bir zamanlar taparcasına sevdiği Şah'a karşı şimdi haklı olarak kafa tutan Süreyya, bileğinin kuvvetiyle arzusuna varmış bulunuyor.

Süreyyanın Orsini ile evlenmesi için din hiçbir zaman bir engel teşkil etmemiştir. Süreyya, Orsini ile münasebetinin daha ilk safhalarında dinini değiştirmeyi kabul etmişti. Oysa, bugüne kadar Katolik Kilisesine beş Papa ile kırk Kardinal vermiş olan Orsini'lerin evine girecek gelinin kendi inançlarından olması şarttır. Vatikan şimdiden Süreyya din değiştirdiği takdirde bu izdivaca rıza göstereceğini açıklamış, Süreyya da din değiştirmek için hazırlıklara başlamıştır. Süreyyanın evlenmesine asıl engel Şah'tı. Güzel Prensesin bu engeli nasıl aştığının hikâyesi yandaki sütundadır.

KIZGIN SÜREYYA, MESUT SÜREYYA *Tahran Sarayının, aşkını engellemek isteyen «Günlük Emirleri» nin baskısı altında bunalan kızgın Süreyya (solda) ve yeni bir hayatın eşiğinde bulunan Süreyya, Kapri'de (sağda). Söylendiğine göre Orsini ile Süreyya burada düğün hazırlıklariyle meşgul olmuşlardır.*

KATOLİK GABRİELLA MÜSLÜMAN OLUYOR MU?

Şah ısrarda devam ediyor

Geçenlerde bir ajans telgrafı şöyle diyordu:

İran Şahı pazar günü bir Avrupa seyahati için Tahrandan ayrılacaktır. Bugün bir saray sözcüsü, Şahın bu seyahatinde Savoy hanedanına mensup İtalyan Prensesi Maria Gabriella ile evlenebilmek için bazı dinî engelleri ortadan kaldırmaya çalışabileceğini ima etmiştir.

ŞAHLA GABRIELLA'NIN EVLENMELERİNE ASIL MÂNİ DİNDİR.

Şayet Şahla, Gabriella evleneceklerse herşeyden önce din engelinin ortadan kaldırılması icabeder. Bu konuda en büyük güçlüğü çıkaracak olan kız tarafıdır. Çünkü Şahın mensubu bulunduğu Şiilik mezhebi başka dinden olan kadınlarla evlenmeği, izdivaç sarayın nikâh mihrabında, Müslüman âdetlerine uygun olarak yapıldığı takdirde mubah saymaktadır. Netekim, İranın en büyük din adamı olan İmam Comeh bile İsviçreli bir kadınla

Gabriella hayır demekte devam ediyor

Bir başka telgrafta da şunlar yazılıydı:

Prenses Maria Gabriella yakınlarından biri vasıtasiyle, İran Şahı ile evlenmeyi aklından geçirmediğini ve hattâ kendisiyle buluşmaya bile niyetli bulunmadığını açıklamıştır. Sözcü, Prensesin bu dedikodulardan bıktığını ve kararının katî olduğunu kesin olarak bildirmiştir.

evlidir. Bundan başka İran Başvekili İkbal'in karısı Fransız ve Şahın sabık kayınvalidesi, yani Süreyyanın anası da Almandı. Gelgelelim koyu Katolik olan Gabriella'nın bir Müslümanla evlenmesi, bir çırpıda Vatikan tarafından aforoz edilmesine yol açabilir.

Ancak, bu resmî engel ortadan kaldırılsa bile, Şahı sevmiyor ve istemiyor görünen Gabriella böyle bir izdivaca rıza gösterecek mi? Ailesinin ısrarı ile rıza göstereceği çok muhtemeldir, çünkü hanedan mensupları arasındaki izdivaçlarda politika çoğu zaman, ister istemez kalbin yerini alır.

MARGARET DEĞİL, GABRIELLA *Şahın son Londra seyahatinde Margaret'le bakışmalarını, yeni bir aşk macerasına yoranlar bulundu. Gelgelelim bu bakışmaların, Prenses Margaret'in İran Kıraliçeliği şeklinde son bulması çok zayıf bir ihtimaldir. Bu bakımdan Gabriella (üstteki resim) baş aday olmakta devam ediyor. On dokuz yaşındaki Prensesi, Şahı kendine göre yaşlı bulmaktadır. Oysa çakı gibi üzeri üniforması ile Şah (sağda) bu fikri tam mânasiyle çürütmüyor mu?*

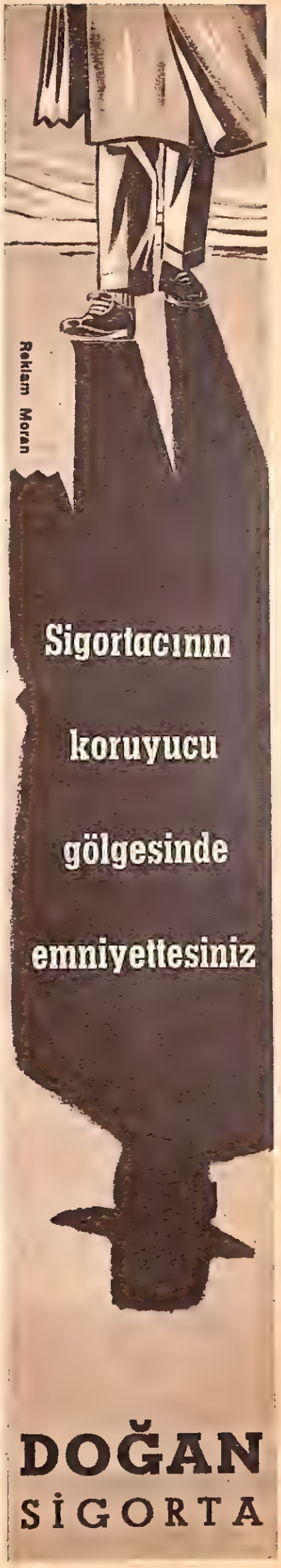

YENGEÇ BURCU
(21 haziran - 22 temmuz)

Hangi Burçta Karakteriniz

TÜRKÇESİ: ADALET CİMCOZ

BU burçta doğanların çoğu ürkek, sorumluluktan kaçınan insanlardır. Çocuklar gibi alıngan oldukları ve çocuklar gibi hemen küsüverdikleri için toplumdan kaçarlar; evlerine, dört duvarlarının arasına sığınırlar, ancak o zaman geniş bir soluk alabilirler. Kendilerini dinleyen, herşeyi dert edinen, duygulu kişilerdir. Bir çeşit «hastalık hastası» da diyebiliriz onlara. Karamsardırlar, her işte, her yerde bir tehlike sezerler; bu tutumları yüzünden dünyayı zindan ederler kendilerine.

Güler yüzlü, nazik, yufka yürekli insanlardır; böyle olduklarını bildikleri için de girişken değillerdir; ezilmekten korkarlar, kendi içlerine kapanırlar. Oysa çok güçlü bir önsezileri vardır; onları aldatmak, ya da ezmek herkese vergi değildir. Kimi zaman duygululuğu, yumuşaklığı bir yana bırakıp çok sert olabilirler; ummadığınız bir anda disiplinci yanlarını görüp şaşarsınız... Böbürlenirler de başkalarının korktuğunu görünce... Ne var ki, herkesin gözünü boyayamazlar bu davranışlariyle...

Yüzlerinden iyilik akar; onlara hemen güvenir, içinizi dökerseniz. Ama dikkat edin, sakın aptal yerine koyup ondan fayda sağlamaya kalkışmayın... Onlarla alay da etmeyin. En çok sinirlendikleri şeydir bu; hattâ başkalariyle dahi alay edilmesine tahammül edemezler.

«Herkes ne der?» kaygısı davranışlarında önemli bir yer tutar. Alışılmış şeylerin dışına pek çıkamazlar... Ya büyük bir aşk, ya da büyük bir acıma duygusuyla yıkabilirler gelenekleri. Duygularında aldandıkları pek görülmemiştir, bu yanlarına da çok önem verirler.

Yengenç burcunda doğanlar da evlerine düşkün kişilerdir. Güzel eşyaya onlar da meraklıdır. Bir koltuk alacakları zaman uzun uzun araştırırlar, dükkân dükkân gezerler, sonunda aldıklarını gene de beğenmemişlerdir belki. Sonu gelmeyen isteklerle doludurlar. Evlerine de bağlıdırlar. Bu bağlılıkları onları mahalle muhtarı, şehir meclisi üyesi, milletvekili gibi toplum işlerine sürükler.

Yengeç burcunda doğanlar eline gazeteyi aldı mı, önce politika konularını, politikayı inceliyen başyazıları okurlar. (Koç burcundakiler önce savaş ve spor haberlerini; Boğa burcundakiler önce ticaret konusunu; İkizler şöyle bir göz atıp gazetenin en kısa fıkrasını okurlar).

Suya ve suyla ilgili nesnelere karşı korkunç bir tutkuları vardır. Yengeç ve Yengeç burcundakiler ayın etkisindedirler. Ayın da suya olan etkisini — gelgit olayından — hepimiz biliriz. Zaten insan vücudunun % 72 sini su kaplar, ama yengecin suya ve suyla ilgili nesnelere karşı olan tutkusu büsbütün başkadır, kimi vakit gülünç bir durum alır bu tutkuları. Her fırsatta yıkanmayı severler; evlerini ya deniz kenarında, ya da bir gölün çevresinde yapmak isterler. Deniz yolculuklarını çok severler; kaptan olurlar, denizci, balıkçı, daha olmazsa suyla ilgili nesnelerle uğraşırlar, meyhaneci, barmen filân gibi.

Bu burçta doğanlar dış görünüşleriyle birbirlerinden çok değişik iki ayrı tiptedirler: Bir yanda çok şık, özenerek giyinen, hep tertemiz, pırıl pırıl, hergün tıraş olan yakışıklı erkek tipi; öte yanda şişmanca, aydede yüzlü, yılık burunlu, renksiz ama içkinin verdiği şişkince yüzlü erkekler... Yengeç burcunun bu ikinci tipinde olanlarının çoğu içkiye çok düşkün kişilerdir.

Çoğu çıtkırıldım (kaprisli) kişilerdir. Hoşlanmadıkları bir yere çağırıldıklarında dişlerini sıkıp otururlar; ama neler neler çekmezler... İçlerine kapanıp susarlar, hattâ fizik rahatsızlık da duyarlar... Birden saplanan bir başağrısı, mide bulantısı gibi. (Böyle bir durumda Koç burcundakiler hemen kalkıp giderler; İkizlere vız gelir; Boğa burcundakilerse hiç gitmezler hoşlanmıyacakları bir yere.)

Düşlere, fallara, ispirtizmaya, yıldızlara inanırlar. Oysa ürkek, duygulu kişilerdir... Burunlarını hiç sokmasalar bu işlere daha iyi olur, objektif kalamazlar çünkü. Hemen her gece uzun uzun düşler görürler, etkisinde de kalırlar gördükleri şeylerin, günlerce toparlıyamazlar kendilerini...

Bu burçta doğanların büyük bir kısmı ana babaya bağlıdır, yaşayışlarını onlara göre yönetirler... Analarının babalarının etkisinde kalanları pek çoktur. Anası, ya da babası ölünce, karısını, çocuğunu korlar onların yerine. Hemen hepsi milliyetçidir; yurt sevgisi başta gelir. İhanet etseler bile, yurtlarına faydalı olduklarını sanarak yaparlar. (İkinci Cihan Harbi esnasında memleketinin selâmetini o tarafta gördüğü için Almanlarla işbirliği yapan meşhur Norveçli Binbaşı Quisling Yengeç burcunda doğmuştu!).

YENGEÇ BURCUNDA DOĞAN KADINLAR

Yengeç burcunda doğan kadınlar duygulu, iyi, ürkek ve karamsar kadınlardır. Analık yanları ağır basar. Durmadan düş görürler. Önsezileri güçlüdür; öylesine duygulu kadınlardır ki, ispirtizmacıların medyumları bu burçta doğan kadınlardan seçilir. Kirada oturmayı sevmezler, kendi evleri olsun isterler; evlerini küçük biblolar, yağlı boya resimler, çiçeklerle süslemeğe bayılırlar. Temizlik konusunda çok titizdirler. Evlerinin her tarafı pırıl pırıldır. Çok çocukları olsun isterler; en iyi anneler bu burçta doğan kadınlardan çıkar... Çocukları olmazsa, kocalarını çocuk yerine koy, gösterdikleri ihtimamla onları şımartırlar.

Bu burçta doğan kadınlar sinirlenseler bile birden parlamazlar, her şeyi içlerine atarlar... Kincidirler, bir kabalığı kolay kolay unutamazlar. Çoğunun midesi hastadır, ama bu daha çok psycho-somatik'tir... Belki de birden parlamadıkları, bütün dertlerini içlerine attıklarından ötürü böyledirler. Suyu çok severler, yazın birkaç kez denize girmeğe can atarlar... Uzun deniz yolculuklarına bayılırlar.

Kılı kırk yaran, hemen herşeyi kendine dert edinen; bir sözden birkaç anlam çıkaran kuşkulu, güvensiz, geçimi zorca kadınlardır. Kedi gibi okşanmaktan hoşlanırlar. Nazlı, biraz da mızmızdırlar. Onlarla iyi geçinmek isterseniz, sakın saygısızlık etmeyin, güvenlerini sarsmayın, alay etmeyin onlarla. Kıskançtırlar, ama göstermezler bu yanlarını, kıskançlıklarını da içlerine atarlar. Onurlu kadınlardır, ama sevdikleri erkek için her şeylerini feda edebilirler... Bütün geleneklere boş verebilirler. Meraklı kadınlardır... Başkalarının yaşayışlariyle yakından ilgilenirler. Bir şeyi anlatırken en ince ayrıntısına kadar anlatmaktan hoşlanırlar. Hemen hepsi iyi ev kadınıdır; titizlik derecesinde temizdirler. Boş yere para harcetmezler... Hesaplarını bilen kadınlardır.

YENGEÇ BURCUNDA DOĞDULAR

Gina Lollobrigida
4 temmuz

Windsor Dükü (VIII. Eduard)
23 haziran

Leslie Caron
1 temmuz

Amerikalı romancı Pearl S. Buck
26 haziran

Hayat'ın hikâyesi

ODA ARKADAŞLARI

YAZAN: RICHARD L. SARGENT — ÇEVİREN: A. MAZHAR KUNT

KIZ pek nefisti. Gerçi bizim serviste daha bir yığın güzel kız vardı. Hem de adamakıllı güzel. Ama bu kız dehşet bir şeydi. Daha gözüm ona ilişir ilişmez yıldırımla vurulmuşa döndüm.

O gün cuma idi. Cumartesi ve pazar gününü bu kızla beraber geçirmenin çaresini bulamazsam, ölürdüm. Ne yapıp yapmalı şundan bir randevu koparmağa bakmalıydım. Morley de kapının eşiğinden kıza bakıyordu. Kâfirin gözlerindeki mânayı hemen anladım. O da benim düşündüğüm şeyleri düşünüyordu.

Öbür servisin kapısından içeri girdiğim zaman ilk gözüme ilişen Velma oldu. Sekreter Velma kırkını aşkın, şişman ve gösterişsiz bir kadıncağızdı. Yeni gelen kızın masasına oturmuş, elindeki dosyaya bakıp bir şeyler anlatıyordu. Hemen yanına yaklaşarak omzuna dokundum. Hışımla döndü:

— Ne var, ne istiyorsun?

— Çok küçük bir rica, beni yanındaki güzel bayanla tanıştırıver; o kadar, başka şey istemem!

— Sırası mı şimdi? diye söylenir gibi olduysa da, istemiye istemiye adımın Bob Parker, onunkinin de Harriet Mardis olduğunu söylemek zorunda kaldı. O sırada Velmanın evrak dolabının yanına gitmesinden istifade ederek, hemen hücuma geçtim:

— Miss Mardis, bu akşam yemeği beraber yiyebilir miyiz?

Küçük biç kâğıt parçasının üzerine birşeyler karalayıp bana uzattı:

— Adresim budur, sizi saat kaçta bekliyeyim?

— Altı buçuk iyi mi?

— Güzel! Sonra yüzüme memnun bir ifadeyle bakarak ilâve etti:

— Açık sözlülüğe bayılırım Bob, bu noktayı hatırınızda tutun, ilerisi için de lâzım olabilir.

Artık randevuyu koparmıştım, sevinçten uçuyordum.

Krem rengi spor arabamla Wilshire Bulvarındaki büyük otelin önünde durduğum zaman saat tam 6.32 idi. Harriet kapının önünde beklemese yanlış adrese geldiğimi zannedecektim. Bizim motor fabrikasında maaşla çalışan bir memurun sırma kollu kapıcısı olan şahane otelde nasıl olup da oturabileceğine akıl erdiremedim. Üzerindeki mavi roba baktım. Şirketten alacağı bir aylık maaşla bile böyle bir elbise diktirilemezdi.

— Kadınların randevularına tam vaktinde geldikleri pek görülmez ama...

— Ben her zaman dakik hareket ederim, asıl siz biraz geciktiniz ama ziyanı yok, pek fazla değil.

Arabayı hareket ettirerek caddeye çıktık. Harriet yolda sordu:

— Nereye gidiyoruz?

— Isterseniz Lawry'de bir yerde yemek yiyelim, sonra Palladium'a, yahut Moulin Rouge'a gideriz, muvafık mı?

— Bence hepsi bir, nasıl olsa şehrin yabancısıyım.

Zaman pek çabuk geçmişti. Hangi bahsi açsam altından kalkıyordu. Gittiğimiz temsilin perde arasında tıklım tıklım kalabalık barda birşey içerken kolumu usulca beline doladım. Tatlı tatlı güldü, ama sempatik bir hiddet ifadesiyle elimi yavaşça itmekten de geri kalmadı.

Gece otele dönerken, arabada, direksiyonu tutmayan kolumla bir iki oksama teşebbüsünde daha bulundum.

— İki eliniz de lûtfen direksiyonda kalsın Bob! dedi.

Ben içerler gibi olunca, başını omuzuma dayadı ve yolun geri kalanını bu vaziyette geçirdik. Trafik lâmbasının «dur» işareti verdiği bir andan istifade ederek şakağına bir öpücük kondurdum. Dudaklarında tembel bir tebessüm belirdi:

— Yapma Bob, bak yeşil yandı.

Çok müşkülpesent bir kıza benziyordu. Ama çok da güzeldi.

Arabayı tam otelin kapısı önünde durdurdum. Hiç değilse bir veda busesi almadan ayrılmamak kararındaydım. Bu kararımı hissetmiş gibi:

— Biraz ilerde park yeri var, dedi.

Hemen arabayı oraya çekerek motoru durdurdum. Burası loş ve kuytu idi. Sorgulu nazarlarla yüzüne baktım. O, arabadan aşağı inerek:

— Biraz içeriye girmek ister miydin?... diye sordu.

Arabayı kilitleyip yukarı çıktık. Dairesi çok şirin ve temizdi. Çabucak iki kadeh viski hazırlıyarak gelip yanıma oturdu. Hep gördüğümüz piyesten bahsediyorduk. Ona biraz daha sokuldum ve elini tutmak istedim. Birden ayağa kalkarak, elimden boşalan viski bardağını aldı ve mutfağa geçti. Bir mahcubiyet duyar gibi oldum. Biraz sonra geri döndü. Sık nefes alıyordu. Yüzü kızarmıştı. Gözlerinde bir arzu ve davet ifadesi sezdim. Daha fazla duramadan onu kollarıma aldım, dudaklarımız birleşti.

— Bu sabah seni gördüğüm andan beri arzumdu bu... diye fısıldadım.

— Biliyorum, dedi...

■

Ertesi sabah uyandığım vakit gözüme ilk çarpan şey yattığım odanın duvarları oldu. Benim odanın badanası yeşildir. Halbuki bu duvarlar masmavi idi. O zaman, geçirdiğim tatlı gecenin rüya olmadığını idrak ettim. Kapıda Harriet göründü:

— Kahvaltı hazırladım... dedi.

Onu yakalıyarak kollarıma aldım ve defalarca öptüm. Sonra yanak yanağa bir müddet kaldık. Bu suretle birbirimize olan yakınlığımızı daha müşahhas olarak hissedebiliyorduk.

— Harriet, sana birşey söyliyeceğim, bana inanacak mısın? Seni deli gibi seviyorum.

— Bob şekerim, pek tatlı çocuksun sen, ama gel şimdi çayın soğuyor.

Kahvaltıdan sonra birer sigara yaktık. Bu kız acaba kimin nesiydi? Kimin nesi olursa olsun ehemmiyeti yoktu.

— Harriet!

— Söyle canım!

— Benimle evlenir misin?

— Hayır!

— Ciddî söylüyorum şekerim, hem çok ciddî söylüyorum.

— Ben de ciddî söylüyorum, evlenmem!

Dirseklerini masaya dayıyarak avuçlarını yüzünün iki tarafına yasladı:

— Dinle Bob, seni incitmeği hiç istemem, fakat...

— Harriet sana çılgınca...

— Söyleme o lâkırdıyı Bob, bırak... Beraber hoş bir vakit geçirdik. Bırak orada kalsın... diye sözümü kesti.

Şaşırmıştım:

— Fakat niçin, anlamıyorum ki?...

— Niçin mi? Dinle beni Bob, bir ressam mütemadiyen aynı resmi yapar mı? Pek tabiî ki yapmaz, esasen yapamaz. Asıl kıymeti olan orijinaldir. Tekrar yapsa bile, öbürleri ilkinin bir kopyası olmaktan başka birşey ifade etmez ve her seferinde de kıymetinden biraz daha düşer.

— İnanmam, mutlaka başka bir sebep var!... dedim.

— Pekâlâ başka sebepler olsun, cevabım gene hayırdır. Anlıyor musun?

Ayağa kalkarak yanıma yaklaştı:

— Beni son defa olarak öp Bob...

Öptükten sonra hakikaten bunun bir veda busesi olduğunu hissettim. Yüzüme bakmadan ve hiç gülmeden:

— Şimdi artık lûtfen çık git Bob, rica ederim... dedi.

Sesinde emirden ziyade yalvarış ifadesi vardı.

Odadan çıkarken son bir defa arkama baktım. Sırtı bana dönüktü. Beni istemeyen bir kadına daha fazla yalvarmayı gururuma yediremedim ve fırlayıp çıktım. Arabayı Santa Monica sahilinde bir yere çekerek saatlerce dalgaların sahile vuruşunu seyrettim. Güneş batarken bir yere gidip sabaha kadar içtim ve körkütük sarhoş oldum. Bu sarhoşluk pazartesi sabahına kadar devam etti. O sabah işe hayli geç gittim. Tıraşım uzamıştı. Bitkin haldeydim. Bill Morley beni görünce:

— Anlaşılan iyi bir hafta tatili geçirmişsin, dedi.

— Evet.

— Peki, ne oldu?

— Sarhoş oldum.

— Orasını görüyorum, başka?

— Hiçbir şey olmadı, ne olacak!

— Kadın meselesi değil mi? Kimdi?

— Işine bak canım, üstüme varma.

Bir iki hafta sonra Morley o cuma için Harriet'ten randevu koparabildiğini bana gizlice ve sevinerek haber verdi. Evvelâ ikaz etmeği düşündüm, fakat fayda etmiyeceğini bildiğim için vazgeçtim ve iyi eğlenceler diledim.

Pazartesi günü Harriet geldi. Bill ortada yoktu. Salı günü de gelmedi, ancak çarşamba günü göründü. Hali bitik ve perişandı. Hiçbir şey sormadım. Akşam üzeri gene Bill ile yanyana iken Harriet yanımızdan geçti ve ikimize de mütebessim, fakat soğuk bir selâm verdi. O zaman Bill'e sordum:

— Bill, mavi döşeli yatak odalarını sever misin?...

Gözleri büyüdü:

— Bayılırım ama Bob, sorma...

— Ver elini öyle ise, oda arkadaşı olduk.

Bir hayli zaman sonra, bir pazartesi Peter Cramer de büroya bitkin ve üzüntülü bir halde geldi. Onu bu hale getiren şeyin ne olduğunu bir Bill biliyordu, bir de ben... Bill, Peter'in omzu üzerinden bana seslendi:

— Bob, bir arkadaş daha kazandık!

Her Zaman Giyilen Şömizye Elbiseler

Lâcivert organzadan «Şömizye» stilinde bir kokteyl elbisesi. Önde kruvaze gelen geniş şal yaka, beyaz organzadan yapılmıştır. Küçük plilerle takılan geniş etek jüponlarla kabartılmıştır. Belinde lâcivert organzadan geniş bir kemer mevcuttur. Kemerin üzerinde beyaz organzadan yapılmış iki iri gül ve geniş bir fiyonk vardır. **(LORENE, Paris)**

Beyaz zemin üzerine turkuaz küçük kareli pamukludan bir «Şömizye» elbise. Beden oturtulmuştur. Belinde kendi kumaşından geniş bir kemer vardır. Yaka ve manşetler ince ketenden yapılmış ve üzeri işlenmiştir. **(Model ELITE, Paris)**

Beyaz benekli sarı ipekliden «Şömizye» stilinde bir öğleden sonra elbisesi. Dekolte oldukça geniştir. Şal yaka önde kruvaze gelmektedir. Belinde beyaz deriden geniş bir kemer mevcuttur. **(Model ELITE, Paris)**

Beyaz zemin üzerine yeşil emprime pamuklu satenden bir «Şömizye» elbise. Beden oturmuştur. Elbise yukarıdan aşağıya kadar iki sıra düğme ile iliklenmektedir. Belinde kendi kumaşından geniş bir kemer vardır. **(LORENE, Paris)**

Üç yaşından on yaşına kadar kızlar için her annenin kolaylıkla yapabileceği güzel bir yazlık elbise

A-A1 Basma veya ipekliden yapılabilecek bu elbise için 90 santim eninde iki buçuk metre kumaş lâzımdır. Etek daire kloş olarak kesilmiştir. Hata yapmamak için önce 102 santim eninde ve boyunda geniş bir beyaz kâğıt alın. Bunu dörde katlayın. Elde ettiğiniz karenin kapalı köşesinden itibaren aşağıya ve yana doğru 51 santim ölçerek birer işaret koyun. Aynı şekilde aynı köşeden karşı köşeye doğru da 51 santim ölçerek bir işaret koyun. Sonra üç işareti kalemle birleştirerek bir çeyrek daire elde edin. Bundan sonra yine aynı köşeden 51 santim ölçtüğünüz gibi dokuzar santim ölçerek köşeye yakın bir çeyrek daire elde edin. Dörde bölünmüş kâğıdı makasla çizdiğiniz çeyrek daireler üzerinden keserek açtığınız zaman tam bir daire elde etmiş bulunduğunuzu göreceksiniz.

B BEDEN — 59 santim uzunluğunda ve 21 santim eninde bir parça kesin. Masanın üzerine yayın ve iki ucu ortada birleşecek şekilde ikiye bükün. Orta kısım bedenin arka tarafına gelecek ve buraya bir fermuar konacaktır. Koltuk altlarını oymak için enine ve boyuna dörder santim ölçerek birer yarım daire çizin ve oyun. Bilâhara bedenin üst kısmı ile koltuk altlarına parça çevirerek bitirin. Eteği bedenin alt tarafına dikin.

C ASKILAR — 36 santimetre boyunda ve 9 santimetre eninde olacaklardır. Yanlarda birer santim dikiş payı bırakarak bu ölçülerde dört parça kesin. Bunları ikişer ikişer birbirleri ile dikerek iki askı elde edin. Askıların bir ucunu yuvarlak yapın. Askıların etrafına geçirmek için 210 santim fisto alın. Bunu hafifçe büzerek askıların etrafına geçirin. Askıları elbiseye taktıktan sonra ince saten kordeleden yapılmış iki fiyongu da askıların ön uçlarına iliştirirseniz küçük kızınıza kendi elinizle çok şık bir elbise yapmış olursunuz.

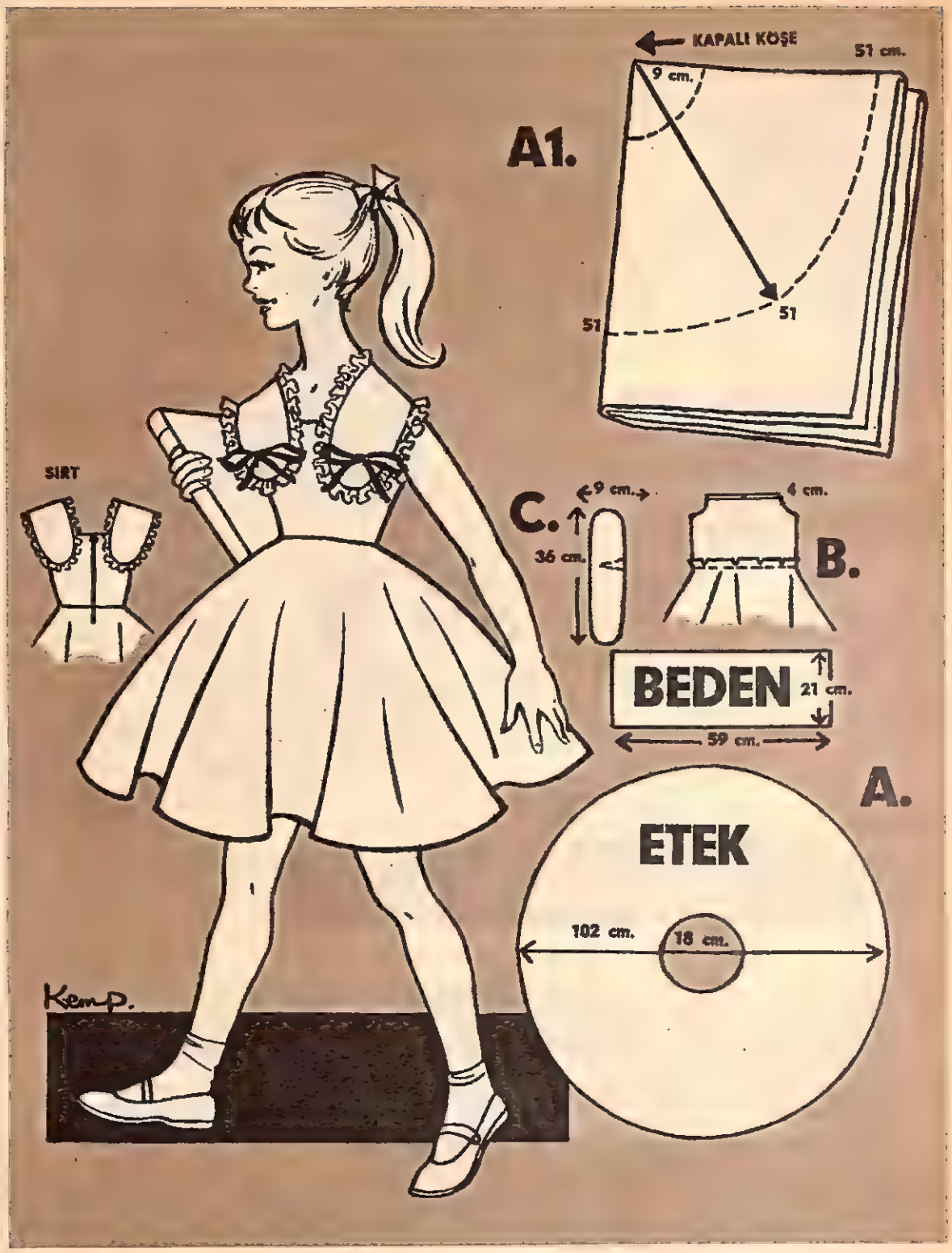

PİRİNÇ EŞYALAR

Pirinçten mamul eşyaları parlatmak için limonla lekelerini iyice temizledikten sonra, yumuşak bir yün bezle silin.

GÜZEL YUVA

Solda, gündüz divan, gece yatak olabilecek güzel bir köşe görülüyor. Bilhassa küçük apartmanlar için en ideal hal çaresi. Üstte de, modern bir büfe sunuyoruz. Vitrininin ayrı olması başlıca özelliğidir.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ...

(15 MAYIS'TAN 21 MAYIS'A KADAR :)
Önümüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

His hayatınıza bir canlılık getirebilmek için ulu orta yaptığınız teşebbüsler, her zaman beklenen neticeyi vermiyor. Sonunda hayal kırıklığına uğramamak için âni kararlar vermeden önce iyice düşünmelisiniz.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Bugünlerde sizinle meşgul olanların sayısı bir hayli yükseldi. Kendinizi buna göre ayarlamanız gerekiyor. Şimdiki tutumunuz gayet normaldir. Bunu devam ettirebilirseniz gönül işlerinizde ferahlama olabilir.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Fazla hassas olduğunuz müddetçe kendinizi üzüntüden kurtaramazsınız. Mânevi bakımdan kuvvetlenmiye ihtiyacınız var. Kendinize güvenmelisiniz. Bütün bunları yenecek gücü böylelikle elde edebilirsiniz.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Bir müddetten beri etrafınızda dolaşmakta olan talih kuşu, bu hafta üzerinize konabilir. Her bakımdan başarılı günler içinde bulunuyorsunuz. Beklediğiniz haber bir müddet daha gelmiyebilir. Endişe etmeyin.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Dünya evine yeni girmiş olanlar, sürpriz dolu bir hafta içinde bulunuyorlar. Ufak bir münakaşa ileride saadeti kökleştirmesi bakımından faydalı olabilir. Fırsat buldukça eski dostlarınızı ziyaret edin.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Üzerinizdeki kötümserlikten kendinizi bir an evvel kurtarmalısınız. Bu haliniz günlük işlerinizi sekteye uğrattığı gibi, sıhhatiniz için de zararlıdır. Çalışmalarınızı bir düzene sokun. Bir habere çok sevineceksiniz.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Alacağınız bir haber üzerine, kısa bir seyahate çıkmanız muhtemel. Sohbetlerinizi daha faydalı ve ilgi çekici mevzulara inhisar ettiriniz. Vaktinizin bir kısmını arkadaşlarınızla beraber geçirmeye gayret edin.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Ne istediğinizi biliyor musunuz? Kararsızlık içinde bulunduğunuz müddetçe tam bir başarıya ulaşamazsınız. Sizinle pek yakından ilgilenen biriyle tanışacaksınız. Bu tanışma sizin için çok hayırlı olacaktır.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Gerçeklerden bu kadar kaçmanız bir türlü mânalandırılamıyor. Realist olmaya gayret edin. Sizden yardım isteyenlerin, iyi niyetli olduklarına güvenmeden yardımda bulunmayın.. Sıhhatiniz kontrol istiyor.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Yaşamanıza istikamet verebilecek hâdiselerin doğması muhtemel. Kendinizi bu gibi yeniliklere alıştırmalısınız. Maddi durumunuzda bir ferahlama olabilir. Ama biraz lüzumsuz masraflardan kaçınmalısınız.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Biraz gayret göstermekle şahsi işleriniz düzelebilir. Âmirlerinize karşı gereken saygıyı göstermelisiniz. Mesleğinizde daha faal olmaya bakın. Pasif kaldığınız müddetçe çalışmalarınız umduğunuz neticeleri vermez.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Çalışmalarınız takdir ediliyor. Yakında istediklerinizi elde edebileceksiniz. Gönül işlerinize gereken ehemmiyeti vermiyorsunuz. Sizinle meşgul olanlar unutmayın ki aynı zamanda sizden de alâka bekliyorlar.

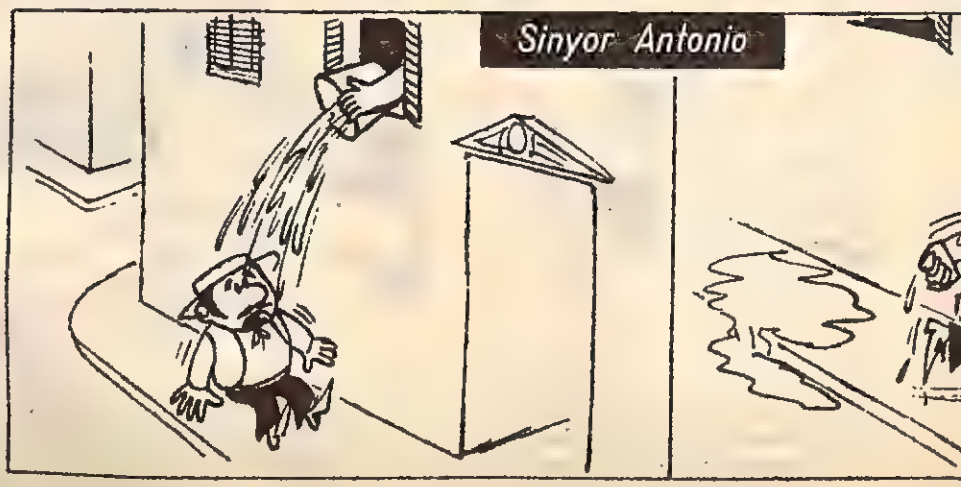

İstanbuldan yazılıyor:

«Bir kızla evlenmeye karar vermiştik. Biribirimizi seviyorduk. Fakat arada bir mâni çıktı. Ailesi kızı bir başkasiyle nişanladı. Kız nişan akşamı bana geldi. Başka kimseyi katiyen istemediğini söyledi. Ben de daha bir sene beklemesini rica ettim. Kabul etti. Şimdi sizden bir öğüt bekliyorum.»

Kız istemediği bir adamla nişanlandığına göre o izdivaçtan bir hayır gelmiyecektir. Araya bir vasıta koyup kızın ailesine vaziyeti açıkça anlatmalısınız. Hakikati öğrenirlerse ısrar edeceklerini zannetmiyoruz.

—

İzmirden yazılıyor:

«Bir senedir bir kızla konuşuyorum. Biribirimizi seviyoruz. Ailesi vaziyeti öğrendi; kızı eve kapadılar; benimle görüştürmüyorlar. Bense talebeyim. Ancak iki sene sonra evlenebilirim. Fakat şimdi kız aklımdan çıkmıyor. Bu düşüncelerden nasıl kurtulabilirim?»

Henüz bir talebe olduğunuzu, tahsilinizi bitirmeden ve geçiminizi temin etmeden evlendiğiniz takdirde sevdiğiniz kızı da bedbaht edeceğinizi gözünüzün önüne getirirseniz mevsimsiz bir işe giriştiğinizi anlar, kendinizi toplarsınız.

—

Bir köylü okuyucumuz yazıyor:

«Ben bir köylü çocuğuyum. Yaşım 18. Komşumuzun kızı ile ahbaplık ediyordum. Bu yüzden hayli dedikodu yaptılar. Halbuki hiçbirinin aslı yoktu. Kız beni sever, arkadaşlariyle haber gönderirdi; ben onu sevmezdim. Şimdi aksi oldu. Ben kızı seviyorum; haber gönderiyorum, o ilgi göstermiyor. Bana ne gibi bir tavsiyede bulunabilirsiniz?»

Herhalde, sizin yüzünüzden birçok dedikodulara uğraması, sizin de bunlara ilgisiz kalmanız onu gücendirmiş olmalıdır. Gönlünü almıya çalışmanızdan başka çare bulamıyoruz.

—

İzmirden yazılıyor:

«Bir sene evvel bana arkadaşımla bir kız selâm göndermişti. Kızı sonra gördüm ve ben de onu sevdiğimi anladım. Fakat konuşamadık, sadece sokakta rastladıkça selâmlaşıyorduk. Ailesi meseleyi anladı. Kızı başka birine vermeğe kalktılar. Kız bana haber gönderdi. Adamı istemiyormuş, hattâ kendini kuyuya atacakmış. Kız beni seviyor, ben de onu seviyorum. Ne yapmam lâzım?»

Size selâm gönderen kızı görür görmez onu sevdiğinizi nasıl anladınız? Bir selâmlaşmanın üzerine bu kadar hayal kurulur mu? Kız sizi tanımıyor ki aşkınızdan kendisini kuyuya atsın! Belki de size haber taşıyan kimsenin şakalarıdır bunlar.

—

Yozgattan yazılıyor:

«Küçük yaştan beri köylümden ayrılıp İstanbulda çalışıyordum. İstanbulda patronumun kızını sevdim. Aramızda evlenmeye karar verdik. Fakat birdenbire asker oldum. Onunla hâlâ mektuplaşıyoruz. Ne çare ki babamdan gelen bir mektuptan köyde küçük yaştan tanıdığım bir kızla beni nişanladıklarını öğrendim. Ne yapacağımı şaşırdım. Tavsiyelerinizi bekliyorum.»

Babanıza bir mektup yazarak sevdiğiniz bir kızla sözlü olduğunuzu bildiriniz. Herhalde babanız böyle bir şeyden haberi olmadığı için, sizi nişanlamış olmalıdır. Önceden babanıza yazsaydınız böyle şey başınıza gelmiyecekti.

—

İstanbuldan M. M. yazıyor:

«Hâlen benden bir yaş küçük bir kız arkadaşımı seviyorum. Fırsatını düşürüp kendisini sevdiğimi söyledim. Fakat bana inanmıyor. Acaba kendisini sevdiğime nasıl inandırabilirim?»

Sadakatinizi her vesilede belli ederek. Bilhassa kendinizi iyi bir şekilde yetiştirir ve yine ona bağlı kalmakta devam ederseniz sevginize herhalde inanacaktır.

—

Ankaradan bir kâğıda yazmış olan üç kız okuyucumuza:

Mektubunuzu okuduk. Yaşlarınızın henüz pek küçük olduğu anlaşılıyor. Kitaplar okuyarak Türkçenizi biraz daha ilerletiniz. Sonra ne istediğinizi bilecek yaşa gelinceye kadar sabırlı olunuz. O zaman size uzaktan gülen gençleri daha iyi tetkik eder, bilhassa onların arasından ciddi olanları daha kolay ayırdedersiniz. Şimdilik boş vakitlerinizi faydalı işlerle doldurmıya çalışınız. Acele işe şeytan karışır derler. Bilhassa kızların yaptıkları acele işlere.

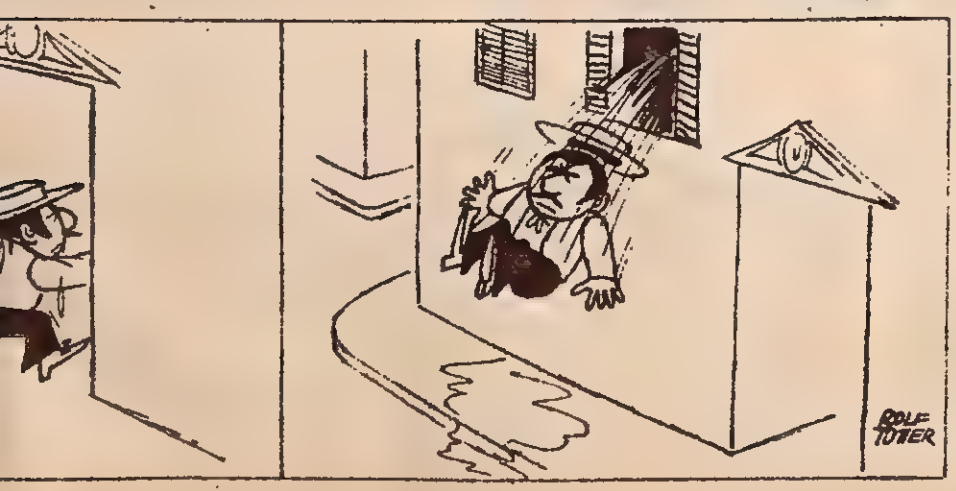

Ava Gardner

M.G.M.'in sevimli yıldızı diyor ki:

"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım."

Dünyanın en güzel kadını da bilir ki bir kadın için en kıymetli varlık temiz bir tendir. Sinema yıldızlarından onda dokuzu da, günlük tuvaletleri için sâf ve lâtif olan LÜKS tuvalet sabununa güvenirler. İyi bir tuvalet sabunu olan LÜKS'ün tonik tesirile cildlerinin tamamen şeffaf kaldığını, lâtif ve hoş bir revnak peyda ettiğini bilirler.

Daima LÜKS tuvalet sabununu kullanınız. Temiz ve güzel bir tene sahip olursunuz. Bu güzellik sabununun enfes kokusunu çok beğeneceksiniz.

2120 Sinema Yıldızının
Tercih Ettiği Güzellik Sabunu

LT. 964

Üç Hafta

6

YAZAN: ELINOR GLYN — ÇEVİREN: FİKRET ARIT

PAUL saadetten uçuyordu. Bu saadeti gölgeliyen yegâne şey, kadının, sabahki mektubuna verdiği cevaptaki bazı cümlelerdi:

«Peki Paul gidelim — yalnız bir şartla — bana kim olduğuma, nereden gelip nereye gittiğime dair hiç sual sormıyacaksın... Hayatı bir yaz tatili gibi kabul edeceğine ve eğer kader bu saadeti bağışlarsa ne bugün, ne de ileride bir gün bana engel olmıyacağına, hareketlerimi kontrol etmiyeceğine söz vermelisin. Namus ve şeref sözü. Sevdiğin kadının kim ve ne olduğunu öğrenmeye çalışmıyacaksın. Beni takip etmiyeceksin. Bütün bu hususlarda bana söz verirsen hemen geleceğim. Fakat gitmem icabettiği zaman da sessizce gideceğim.»

Paul de söz vermişti. İlerisini düşünemiyordu. Kendini kadere bırakıp bu fevkalâde saadeti yaşıyacaktı. Onun için heyecanla kadını bekliyordu.

Çay vakfine doğru bir araba ile kadın ve Dmitry geldiler. Gayet tabiî ki onu karşılamak, yardım etmek, dairesine götürmek kâtibin vazifesi idi.

Kadın kendisini daha genç gösteren kısa etekli, açık gri elbisesi içinde fevkalâde idi. Tüllü bir hasır şapka siyah saçlarını süslüyordu.

Çay masası balkonda hazırlanmıştı. Dmitry gümüş semaverin altını ateşledikten sonra onları yalnız bıraktı.

Paul kadına sarıldı:

«Sevgilim... Sevgilim...»

Kadın nefes alınca cevap verdi:

«Ne tatlı bir kelime değil mi bu Paul'üm? İngilizcede her dilden daha tatlı söyleniyor. Geldiğim için çok memnunsun değil mi? Bu şirin yuvada mesut, bahtiyar yaşıyacağız. Herşeyden hayat fışkırıyor. Herşey sade. Hayat ne kadar saadet dolu. Bu saadeti bulamamak da ne kadar acı.»

«Çok.»

Sonra çayı hazırladılar. Kadın ona limonlu çayın nasıl içileceğini gösterdi. Bir genç kız gibi cıvıl cıvıl konuşuyor; Paul'ü düşündüren, şaşırtan hiçbir şey söylemiyordu. Sanki kendisi genç bir gelin, Paul de onun yegâne hâkimi, efendisi idi. Paul'ün benliğinden saadet fışkırıyordu. Nasıl olup da onu tanımadan önceki hayata tahammül edebilmişti?

Çaylarını içtikten sonra dışarı çıktılar. Kadın bir gün onu ağaçların arasından seyrettiği yere gitmelerini söyledi. Oraya gidince de:

«Ah Paul» dedi. «O gün bütün ruhun gözlerinde olarak burada bana baktığın zaman beni ne büyük bir denemeye tâbi tuttuğunu biliyor muydun? Kaçmaktan başka çare bulamadım.»

«Ve nihayet yakalandın. Fakat yanılıyorsun. Benim ruhum yoktu. Bana ruh veren sen oldun.»

O gün Paul'ün oturmuş olduğu kütüğe oturdular. Kadın, erkeğinin yanındaki dişi bir güvercin gibi ona sokuldu. Gördüğü herşeyde; ağaç yosunlarının, dalların renginde, her gölge ve tabiatın her şeklinde bir güzellik buluyor, Paul'e de bunları kendi gözleri ile gösteriyordu. Paul kendini bütün kusurlarından temizlenmiş hissediyor, bu saadete lâyık olduğunu ispat etmek istiyordu. Tapınma derecesindeki bu aşkı kelimelerle anlatmak mümkün müydü acaba?

Öğle sonunun ışıkları akşam karanlığı içinde eridi. Gökte iki günlük hilâl göründü. Kadın:

«Bu ay, bizim ayımız» dedi. «O büyüdükçe bizim aşkımız da büyüyecek. Şimdi o da bizim aşkımız gibi yeni ve taze. Gel Paul evimize gidelim. Yemek vakti geliyor. Senin için güzelleşmem lâzım.»

Küçük otellerine döndüler.

Paul dairenin yemek salonuna girdiği zaman, kadını beyazlar giyinmiş olarak kendini bekler buldu. Altın tellerle sarılı olan saçları iki örgü halinde dizlerine uzanıyordu. Sırtındaki dar elbise o güne kadar giydiklerinin hepsinden ayrı idi.

Yanyana bir kanapeye oturdular. Salonda yalnız, kendilerine hizmet eden Dmitry vardı. Ağır ağır yemeğe başladılar. Paul şarabını içmeden önce kadın onun bardağını alarak öptü ve bir yudum içti. Paul'e de aynı şeyi yapmasını söyledi. Yemek çok basitti. Bir fevkalâdelik olarak yalnız yemeğin sonunda gelen iri, kırmızı çilekler vardı.

Dmitry kahvelerle altın renkli nadir bir şarabı masanın üstüne bırakarak çekildi.

O çıktıktan sonra kadın Paul'ün dizlerine uzandı. Çileği onun elinden yedi. Sonra kalkarak sarı şarabı bir bardağa koydu:

«Bu bizim düğün gecemiz Paul» dedi. «Bu da düğün şarabımız. Tat da güzel olup olmadığını söyle.»

O şarabı tadarken de ilâve etti:

«Bu gece dünyada halnız sen ve ben varız Paul.»

Paul çılgın bir hırsla kendisini kollarına aldığı zaman devam etti:

«Başımıza ne gelirse gelsin, ne olursa olsun unutma, seni seviyorum. Seni seviyorum Paul.»

Paul tıkanır gibi inledi:

«Kıraliçem... Kıraliçem...»

Rüzgâr batıdan hafif hafif esiyor; gökte, akisleri mavi göle vuran yıldızlar ışıldıyordu...

IX

Bu uyanıştaki saadet başka nede vardı acaba? Kendisinin oynaması için çözülmüş bu saçları ellemekteki zevk? Kollarındaki bu kadının kendi kadını olduğunu bilmekteki zafer hissi?

Gözlerinde bütün bir ihtiras dünyasının tarihi yazılı imiş gibi yatan kadın konuşmuyordu. Yarı kapalı kirpiklerinin gölgesi yanağına düşmüştü. Mukavemet etmiyen, hareketsiz, beyaz bir sırdı sanki. Paul ona yarı korku ile bakıyordu. Canlı mıydı bu kadın? Yoksa kendisi rüya mı görüyordu? Nerdeyse Verdayne'deki malikânelerinde uyanacak ve «Saat sekiz efendim. Güzel bir gün» diyen Tompson'un sesini mi duyacaktı?

Olamazdı. Canlıydı bu kadın. Nefes alıyordu. Eliyle dokundu. Vücudu sıcacıktı.

Lucerne'dekiler gibi leylâk rengi perdeler kapalıydı. İyice yükselmiş olan gün pencerelerdeki jaluzilerden süzülerek odaya ancak bir şafak aydınlığı veriyordu.

Geç kalmış kahvaltılarını yemek üzere balkondaki tentenin altında oturdukları zaman saat on iki olmuştu. Kadın:

«Günümüzü nasıl geçireceğiz Paul'üm?» diye sordu. «Sen karar ver. Dağın en yüksek yerine çıkıp ağaçlar ülkemizi ve gölü mü seyredelim? Yoksa bir motora binip mavi sular üstünde hayallere mi dalalım? Karar ver sevgilim — karar ver.»

«Sen ne istersen kıraliçem.»

Kadın kaşlarını çattı:

«Tabiî ben ne istersem. Fakat seçme hakkını sana verdim iradesiz Paul. Hiçbir şey beni bu İngilizvarî cevapların kadar üzmüyor. Ben karar vermiş olsaydım sorar mıydım sana ne yapalım diye? İcabeden hazırlığı yapması için Dmitry'ye emir verirdim, olur biterdi. Fakat hayır. Bugün sana tâbiim. Sevgilimin karar vermesini istiyorum. Yarın belki ben isterim. Fakat bugün senin dediğin olacak.»

Eğilip Paul'ün gözlerine baktı. Paul cevap verdi:

«Dağa çıkalım öyleyse. Çünkü orada oturur sana bakarım. Hayat hakkında daha birçok şeyler öğrenirim. Dudaklarına daha yakın olurum. Halbuki motorda sana el süremem. Senden bu kadarcık bile uzak olmağa tahammülüm yok bugün.»

«İyi seçtin Paul.»

Rüzgârlı çamlar arasında yürüye yürüye tepeye çıktılar. Orada yoldan ve yabancı gözlerden uzak iri bir kayanın dibine oturdular. Altta ağaçları ile orman, daha ötelerde de göl uzanıyordu. Böyle herkesten uzak, hiç kimse tarafından rahatsız edilmeden oturmak ne büyük saadetti.

Kadın:

«Şu dünyanın küçük kanunları ne basit şeyler değil mi Paul?» dedi. «Altımızdaki gölde çiçek yaprakları gibi yüzen küçük gemileri andırıyor. Seninle fevkalâde mesut olduğumuz halde bu kanunlar yüzünden günahkârlar olarak telâkki ediliyoruz. Halbuki sen kemikli bir İngiliz kızı olan eşinin, ben de deli, sarhoş bir kocanın yanında olduğumuz müddetçe çok saygı değer kimseleriz. Çünkü bir kanunla bütün heyecanlarımıza hâkim olmağa yemin etmişizdir. O heyecanlar ki, bir ağacın dalları nasıl esen rüzgâra karşı gelemezse, aynı durumdadır. Ve bütün bunlar aşk kelimesi ile telif olunur. Mihraptaki aşk. «Allahın arzusu üzerine birleştirilmiş» olursunuz. Birbirlerinden nefret eden iki insan bazı siyasi yahut ailevi menfaatler yüzünden mihrabın önünde durarak, tutulmasına imkân olmayan yemini ederler. Aşk kelimesine hürmetsizlik ettiklerini bile bile. Aşk bizim içindir. Ruhları «İşte benim hâkimim» diye bağıranlar içindir.»

«Seni ebediyen seveceğim kıraliçem.»

«O bana bağlı Paul. Aşkın devamını sağlayan seven değil, sevilendir. Ben sende bir heyecan yaratıyorum. Sen de bende aynı heyecanı yaratıyorsun. Bu heyecanı insan kendi içinde yaratamaz. Bendeki birşey senin heyecanına cevap olan parıltıyı teşkil eder ki sevdiğin odur. Sana olan aşkımı devam ettir Paul. Senin kıraliçen olarak kalmak arzumu söndürme.»

Ve birbirlerinin kollarında eridiler.

X

O gece hava o kadar ılık ve sakindi ki yemeği balkona açılan pencerenin önünde yediler. Oldukları yerden göl ve Lucerne'in ışıklarına kadar, geniş bir saha görünüyordu. Hilâl, dağların ardında kaybolmak üzereydi. Gökte, yer yer yıldızları örten küçük küçük bulutlar dolaşıyordu.

Kadın çok sakindi. Zaman zaman kendini saran o kaplan gibi aksi hallerini Bürgenstock'a geldiklerinden beri bırakmıştı. Sanki gözleri gibi ahlâkı da büyük bir sadelik, tabiîlik ve sükûn içinde olan çevresinden ilham alıyor gibiydi. Mütemadiyen Paul'ü konuşturuyordu. Isabella da dahil olduğu halde, hayatı hakkında öğrenmediği birşey kalmamıştı. Isabella'ya sempoti duyduğundan bahsederek, Paul'ün ona davranışının hiç de güzel olmadığını söylüyor:

«Görüyor musun Paul, kimse aşk kanusunda taahhütlere girmemelidir» diyordu.

Paul ona inanmıyordu. Ömrü boyun-

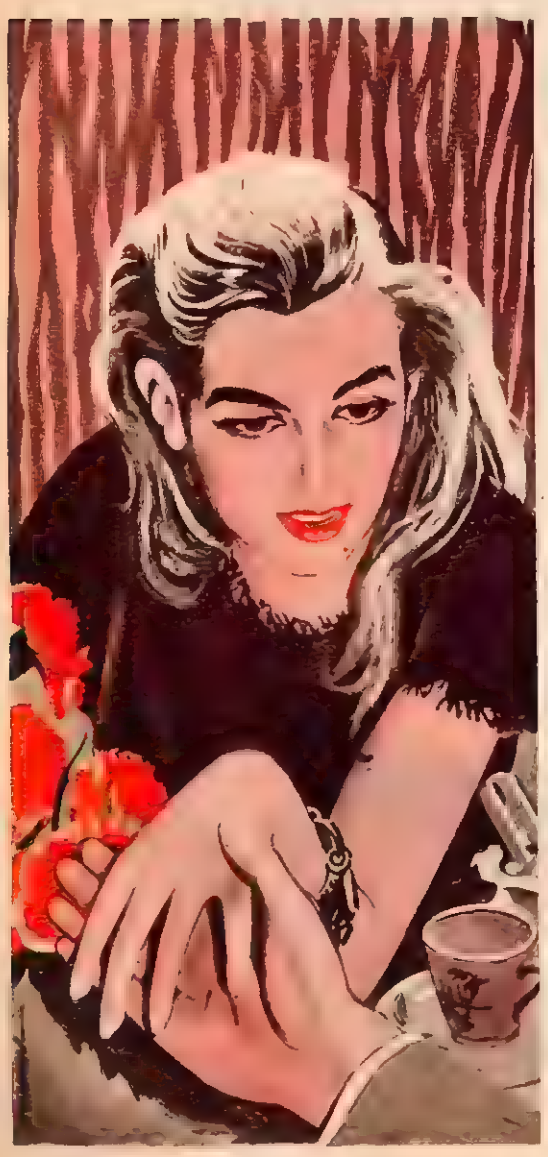

ca bu kadına tapacağından emindi. Kadın onun düşüncelerine cevap verdi.

«Öyle sanıyorsun Paul. İlerisi hakkında birşey bilmediğinden belki öyledir de. Beni seviyorsun. Çünkü sana meçhulün tahrik edici zevkini veriyorum. Heyecanını körüklüyorum. Senin için bu meçhul kalmayınca ben de her kadın gibi bir itiyat haline geleceğim. O zaman Paul'üm, esniyecek ve benim artık genç olmadığımı göreceksin.»

«Hiçbir zaman.»

Sonra konuyu başka taraflara yöneltti. Paul ona dünyayı ve insanları tanımak istediğini söyledi. Anlaşılan kadının görmediği yer kalmamıştı. Kelimeleri renklendirmekteki o fevkalâde kabiliyeti ile Paul'ü sihirli halıya bindirip doğuda, batıda, kuzeyde, güneyde dolaştırdı.

Kadının o geceki konuşmalarından Paul'ün anladığı, onun servet ve şöhret ile sarılı bir hayat yaşadığı idi. Zaman zaman çıkan vahşi bir aksiseda bu hayatta zalim birşeyler olduğunu genç adama ihsas etmiş ve kadının kim, ne olduğu hakkındaki merakını büsbütün kamçılamıştı.

Gece serinliği iyice basınca salona geçtiler. Kadın orada kendisine Rus çayı hazırladı. Sonra Paul'ün kucağına yattı. Paul bu sakin teslimiyetin altında her an patlamağa hazır bir heyecan kasırgası, bir tehlike görür gibi oldu. Bu hal onu titretti:

«Sevgilim, bu kıymetli dakikaları ziyan etmiyelim sevgilim.» diye inledi.

.....

Paul sanki boğuluyormuş gibi günün ilk ışıkları ile gözlerini açtı. Kadının, mavi - siyah dalgalarla bir sis gibi çevrelenen, üstüne eğilmiş yüzünü gördü. Kedi gözleri gibi yeşil ve en çılgın bir aşk heyecanı ile parlayan bu garip bakışlı gözler, yüzünün süt beyaz rengini aydınlatıyordu. Dağınık saçları sanki Paul'ün boğazına sarılmış gibiydi. O güne kadar tatmadığı vahşi bir heyecan Paul'ü sardı. Âdeta bir çinnet nöbeti içinde kadına sarıldı...

XI

Ertesi gün pazardı. Pencerelerdeki kalın perdelere rağmen yağmurun yeknesak sesi kendilerine kadar geliyordu. Kalkmanın ne lüzumu vardı? Sevilenle beraber olunca, uyumak öyle rahat ve sükûn verici idi ki...

Paul gözlerini açtığı zaman saat epey ilerlemişti. Yatakta yalnızdı. Oturma odasından, kadının hafif sesle söylediği şarkı duyuluyordu. Aradaki açık kapıdan onun giyinmiş olarak kaplan derisi üstünde oturduğunu gördü. Etrafında ipek yastıklar, elinde kitarası vardı :

«Kalk tembel kalk» dedi. «Kahvaltı seni bekliyor.»

Paul hemen yataktan fırladı.

Kadın o günkü programı çizmişti. Kitap okuyacaklardı. Kahvaltıdan sonra kitap okudular. Fakat kadın Paul'ün yanına oturmasına yahut kendisini okşamasına müsaade etmiyordu. Huzursuz bir hali vardı.

Kalktı. Bir kedinin dalgalanan zarif hareketleri ile dolaştı. Pencerelerden bakarken kaşlarını çatıyordu. Göl sis içinde kaybolmuştu. Kederli tabiat ağlıyordu. Paul'e sokuldu:

«Ağlayan göklerden nefret ediyorum» diye mırıldandı.

Sonra sert bir sesle Dmitry'yi çağırdı. Paul'ün anlamadığı bir dilde birşeyler söyledi. Dmitry yerlere kadar eğildi. Çabucak çıkarak kucağında çalı çırpı ile döndü. Ocağı yaktı. Ateşe bir toz attı. Leylâk rengi ipek perdeleri kapatarak çıktı.

(Devamı gelecek sayıda)

"Güzel Bir Türk Kızından Fikir Alın„

Londra'nın News Chronicle gazetesi geçenlerde böyle yazıyordu.

Henüz yirmi üç yaşında olan Özten Karafakili, Kadıköy Kız Enstitüsünden mezun olduktan sonra evlenmiş ve mesleki ihtisas yapmak için İngiltereye giden kocasıyla Londraya gelmişti. Eşi üniversiteye giderken o da St. Martin's Sanat Okuluna devama başlamıştır. Dört senelik tahsil süresini icabettiren bu mektebin «Moda» bölümüne devam ederken, olağanüstü başarısı İngiliz Maarif Vekâletinin ilgisini çekmiş, iki yılda diploma alması sağlanmıştır. Özten Karafakili şimdi aynı okulun biçki dikiş öğretmenidir ve İngiliz kadınlarının kendi eşyalarını kendilerinin dikmesi gerektiği tezini ortaya atmıştır. Bu faaliyetinden dolayı da 1.500.000 tirajlı New Chronicle gazetesi, başarılarını öven üç sütunluk yer ayırmıştır.

ÖZTEN KARAFAKİLİ, St. Martin's School of Art'ın biçki dikiş bölümünde talebelerine sanatın ustalıklarını gösteriyor. Genç Türk kadınının tek arzusu, hazır giyim endüstrisinin hâkim olduğu İngiltere'de yarının ev kadınlarına, hiç olmazsa kocalarının pijamalarını, çocuklarının elbiselerini biçip dikmelerini öğretmektir.

NEZAKET KAİDELERİNİN İNCELİKLERİNİ BİLİYOR MUSUNUZ ?

Nezaket sadece söz ve hareketle olmaz, nazik insan, dış görünüşü itibariyle de zarif olmasını bilen insandır.

• Zevkle giyinmiş bir kadınla karşılaşınca ilk aklımıza gelen, «Ne güzel elbise» değil, «Ne zarif kadın» cümlesidir. Bu zarafeti meydana getiren de, en son modadan kopya edilen elbiseden ziyade, zevktir.

• Çorap çizgilerinin dümdüz bir hat halinde görünmesine dikkat etmek gerekir. Bu iş için de, çoğu kadınların yaptığı gibi, çorapları dizin üstünde, ya da daha fecii, dizin altında lâstikle tutturmayıp, jartiyer kullanmalıdır.

• En son Paris modasına göre biçtirdiğiniz pahalı bir kostümle, düzine ile satılan ucuz cam küpelerden taktınız mı, elbisenizin kıymeti bir anda sıfıra inecektir. Az, ama öz misali, ziynet eşyasına bilhassa dikkat gerekir.

• Zarif bir kadının en çok dikkat edeceği şey titizliktir. Elbisede küçük bir leke, buruşuk bir etek, omuzlarda dökülmüş saç veya kepekler, çarpılmış ayakkabı topukları işte bir anda bu zarafeti yokedebilir.

• Şayet sık sık berbere gitmenize imkân yoksa, saçlarınıza yabancı müdahaleye ihtiyaç göstermiyecek bir biçim verin. Yani kısa kestirin. Tokalarla, firketelerle, taraklarla dolu bir saç gözler için hiç de hoş bir manzara sayılmaz. Hele yağlı briyantinlerle kaplı vıcık vıcık bir saçın burada adı bile geçmez.

• En güzel bir kadın bile çevresine nahoş kokular saçarsa, güzelliğinden eser kalmaz. Eczaneler kokuları yokedici müstahzarlarla doludur. Koltuk altlarına bunlardan bir miktar sürüldü mü, yazın kötü cilvelerinden biri olan terlemenin önüne gayet kolaylıkla geçilmiş olur.

• Makiyajın daima sade olmasına dikkat etmelidir. Bilhassa sabahları işleri başına giden genç kızların bale yıldızları gibi göz kapaklarına yeşil, kirpiklerine mavi boyalar sürmelerine lüzum yoktur. Gerçek güzellik sadeliktedir, bunu unutmamak gerekir.

• Zeki kadın modanın emrettiğini değil, kendisine yakışanı giyen kadındır. Meselâ elâ gözlü, mat tenli ve kumralsanız pekâlâ kahverengi giyebilirsiniz, ama esmerseniz bu rengin yanına bile varmayın. Buna mukabil esmere gri çok iyi yakışır. Öte yandan kahverengi gözlülere şeftali, mercan kırmızısı ve pembe maron, bir elbisenin garnitürü olarak iyi gider. Aksine, sarışınlar da pembe ve sarı renklere itibar etmemeli, kızıl saçlılar da beyazla uçuk maviden uzak durmalıdırlar.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Sivrihisardan Bay Remzi Erken'e:

Balık etinin gıda bakımından zengin olduğunu biliyoruz. Fakat felç hastalıklarının önlendiğine dair malûmatımız yok. Remzi isminin mânası 84. sayıda verildi.

■

Ankaradan Bay Aray Seving'e:

Karikatürünüzü aldık, teşekkür ederiz. Bu lejantta karikatürler çok neşredildi. Esasen siyah mürekkeple çizilmesi gerekir. Sizi bu sahada kebiliyetli görüyoruz. İsminizin mânası verilecek.

■

Maraştan Bay M. F. Kocabaşoğlu'na:

Mecmuamız daha önce hazırlandığı için teklifinizi tahakkuk ettiremedik. Maraş için güzel bir röportaj yapmayı düşünüyoruz.

■

Ankaradan Bay Mahmut Eyici'ye:

Hazreti Hüseyinin başı kesilmiştir ama tekmelenmemiştir. Bu cinayet etrafta öyle bir dehşet yaratmıştı ki düşmanları bile yaptıkları işin fecaati karşısında titriyorlardı. Futbol oyunu ile hâdise arasında hiçbir ilgi yoktur.

■

Polatlıdan Bay Şevket Atik'e:

Tavsiyelerinize teşekkür ederiz. Okuyucularımızın çoğunlukla istedikleri mevzuları dikkate almakla beraber, diğer okuyucularımızı da memnun etmeğe gayret ediyoruz.

Eskişehirden Bay Tahsin Keskin'e:

Osmanlı padişahları içinde şiire düşkün olanlar çoktu. Yavuz Sultan Selim de bunlardan biridir. O da bir insandı ve âşık olmuştu. Yavuzun, bize yazdığınız şiirindeki iki satırın mânası açıktır: «Arslanlar kahredici pençemde tirtir titrerlerken felek beni âhu gözlü bir güzele esir ettiı».

■

Kırklarelinden Bay Süleyman Beji'ye:

Paslanmış bir demirin parlatılması zımpara kâğıdı ile ovup temizlenmekle mümkün olur. Fakat bunda tamamiyle muvaffak olacağınızı zannetmiyoruz. Demir karıncalanmış, yani, pas diş diş derinleşmiştir. Temizledikten sonra daima gresyağı ile yağlamak lâzımdır. Tekrar paslanmaması için mümkünse nikelâj yaptırınız veya yağlı boya ile boyayınız.

■

Bafradan Bay Yaşar Coşkuner'e:

Mektuplaşmak için adres neşretmiyoruz. Bizi mazur görünüz.

■

Okuyucularımızdan Bayan Mevhibe'ye:

Mevhübe ismi yoktur. Ya Muhibbe'dir, «muhabbet eden, seven» anlamına gelir veya Mevhibe'dir, «ihsan, bahşiş» demek olur.

■

Giresundan Bay Emin Hasan Yapıcı'ya:

Babanızın size verdiği işte sebat ediniz. Bir iş üzerinde eskimek, ihtisas yapmak gerekir. Siz daha evvel birkaç iş değiştirmişsiniz. Döküm işlerini ilerletiniz, biraz sabırlı olunuz. Bu yolda size başarılar dileriz.

Türkiyenin ikinci Galatasaray'ı, «Samsun Galatasaray» kulübünün futbol takımı, kuruluşunun ikinci yılında lig şampiyonu oldu. Resim, Samsunlu okuyucularımızdan Rafet Tanca tarafından gönderilmiştir.

Modadan Bay T. Caner yazıyor:

«İki üç gündür tabanca sesleri, köpek feryatlarıyla rahatsız oluyoruz. Köpekleri zehirliyor, tabanca ile vuruyor, yaralanan hayvanları kepçe ile kovalıyorlar. Bu feci hallere tahammül edilmiyor.»

Başı boş köpeklerle mücadele her medeni şehirde vardır. Fakat onların fenni bir şekilde, ıstırapsız öldürülmesi gerekir. Sizin anlattığınız şekilde köpek itlâfının belediyece de tasvip edilemiyeceğini emniyetle söyliyebiliriz ve dikkatlerini çekeriz. Fakat bu arada merhamet duygusuyla başıboş bir köpeğin kurtulmasının ertesi sene bu köpekten üreyecek yavruların itlâfını icap ettireceğini de düşünmek gerekmektedir.

■

İstanbuldan Bay U. Ç. ye:

Rahatsızlığınız için vakit kaybetmeden büyük hastanelerden veya sinir hekimlerinden birine müracaat ediniz. İhtimal rahatsızlığınız sizin zannettiğinizden daha basittir, inşallah çabuk geçer.

■

Afyondan Bay Y. Ç. ye:

Bugün ancak yılbaşından sonra gelen mektuplara cevap vermeğe başladık. Mektupların çokluğu cevapların gecikmesine sebep oluyor. Tümay, bütün ay, yani ayın bedir halindeki testekerlek durumu demektir. Buna tolunay da diyorlar. Müzik istidadınız için Konservatuvara müracaat ediniz.

■

Beşiktaştan Bay C. Kaymakoğluna:

Avcılık hakkında devamlı yazı yazmamız ve bu mevzua yer ayırmamız alâkalıların azlığı dolayısiyle mümkün değildir. Sırası geldikçe av röportajları neşrediyoruz.

■

Beyazıttan Bay E. Alpana:

Süt tozu, yağı alınmış sütün fabrikasyonla toz haline getirilmesi neticesinde elde edilmekte ve umumiyetle üç misli su ile karıştırılınca yağsız süt haline dönmektedir.

Ankaradan Bay M. Erdoğana:

Hayat mecmuasının okuyucu mektuplarından bir şey sormak için abone veya Hayat okuyucusu olmak şart değildir. Sahifelerimiz her vatandaşa açıktır. Bir okuyucuya verdiğimiz cevabı ele alarak sanatta tahsilin şart olduğunu iddia etmemizi yerinde görmüyor, bazı sanatkârların tahsilsiz olduklarını, bu arada Mimar Sinanı da zikrediyorsunuz. Biz okuyucularımızı tahsile teşvik etmekle muhakkak iyi bir iş yapmaktayız. Küçük muhitlerinde kendilerinde bir kabiliyetin mevcut olduğuna inanan tahsilsiz gençleri tahsilsiz kalmıya teşvik etmek muhakkak surette onları bir hayal sukutuna sevketmek olur. Tahsilsiz ve görgüsüz sanatkârlar şüphesiz bunun ıstırabını çekerler. Mimar Sinana gelince; o, bir dâhi idi ve muhakkak ki çok iyi geometri, riyaziye ve estetik biliyordu. Başka türlü bütün dünyaca tanınan büyük mimar olmasına imkân var mıydı?

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

MEMLEKET ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ — Her biri yurdumuzun bir köşesini dile getiren şiirler bir araya getirilmiştir. Derleyen: Osman Atilla. Selek Yayınları. 272 sahife, 7.5 lira.

ÇOCUĞUMA MEKTUPLAR — Çocuklara ahlâki öğütler. Yazan: Enver Günçer. Bozkurt Yayınları. 64 sahife, 200 Kr.

ORMAN YOLLARI — Orman ve ağaç sevgisi üzerine yazılmış şiirler. Yazan: Yusuf Kenan Ekşioğlu. 16 sahife, 75 Kr. Samsun.

Size de bir yuva!

5 APARTMAN DAİRESİNİN TALİHLİLER

İstanbul İkinci Noteri, Maliye Murakıbı ve İkramiyeli Aile Cüzdanı sahipleri bu... Mayıs'ta Atlas sinemasında yapılan çekilişte 5 Apartman Dairesini aşağıda isim... müşterilerimiz kazandılar.

1. İstanbul'dan Tevfik Akdoğan
2. İstanbul'dan Erifili Mesinyati
3. Adana'dan Fa...
4. Eski...

MÜŞTERİLERİMİZİN DİKKATİNE

Bankamız teşkilâtı yalnız ev ikramiyesi kazanan müşterilerimize bizzat giderek müjde... berini vermektedir. Bunun dışında kendilerine vaki olacak ziyaretlerin bankam... ilgisi bulunmadığını ars ve bu gibi müracaatlara karşı dikkatli da... müşterilerimizden rica ederiz.

YAPI ve KREDİ BANKASI

8 Apartman Da...

İstanbul İkinci Noteri, Maliye Murakıbı ve İ... 12 Ekim'de Atlas sinemasında yapılan çekilişte 8 A... yazılı müşterilerimiz ...

1. İstanbul'dan Asuman Ünalan (Beşiktaş Şb. ...
2. « Ayşe Eroğlu (Pangaltı Şb. 14030)
3. « Luna Koenpak (Pangaltı Şb. Cüz. ...
4. « Mari Haras (Parmakkapı Şb. Cüz. N...
5. « Mehmet Çaydamar (Balıkpazarı Şb. ...
6. « Nuri Kómaz (Bahçekapı Şb. Cüz. No ...
7. Ankara'dan Rasih Selcanoğlu (Yenişehir Şb. Cüz. ...
8. İzmir'den Halim Eryorulmaz (Karşıyaka Şb. Cüz. ...

Ayrıca 150.000 liralık para ikramiyelerinden

1000-er Lira

kazanan 50 müşterimizin isimleri aşağıda yazı...

Alâattin Özedar
Ali Kocagöz
Aliye Sarıçiçek
Arif Soğukpınar
Ayda Kalaycıoğlu
Belkis Morova
Binnaz Durgun
Bondi Kordova
Cemuş Atal
Çakır Boyacı
.....
Eleni Miçopulu
Engin Genel
Erol Ataç
Fatma Tabancalı
Fethiye Sümen
Fikret Camkut

Galip Azmi Sandalcı
Gülmen Yetgin
Halil Çelikok
Haydar Serim
İbrahim Al
Jozef Fransez
Lamyonos Ketalidis
Maria Haralambidis
Marina Beziroğlu
Marsel Uğnat
Mehmet Erkul
Mehmet Seval
Melâhat Atagür
Mihal Sanuiloğlu
Mustafa Dilber
Mustafa Ölçen
Nadire Aktoğu

Yorgo Grevan...
Yücel Önen

Bunlardan başka 1000 müşterimiz de 100'er lira kazanmışlar ve adreslerine gönderilen ... haberdar edilmişlerdir. İkramiye kazananların tam listesi şubelerimizde emri...

Sene Sonu Büyük İkramiyesi
Kadıköy'de

16 Apartman D...

... 100 liraya ayrı bir kur'a numarası alarak çekilişlere iştirak ederle...

YAPI ve KREDİ BANKASI

...Yaşamın Bedestanı
10. Zihniye Biçer
11. Ankara'dan Hayri Helvacıoğlu
12. » Muzaffer Demirel
13. » Niyazi Bal
14. Adana'dan Bedri Gülek
15. Bandırma'dan Ahmet Çakıroğlu
16. İzmir'den Recep Taylan

(Bahçekapı Şb. Cüz. No. 20748)
(Bakırköy Şb. Cüz. No. 47)
(Büyükdere Şb. Cüz. No. 414...
(Samanpazarı Şb. Cüz. No. 5...
(Anafartalar Şb. Cüz. No. 11...
(Yenişehir Şb. Cüz. No. 6685...
(Yağcami Şb. Cüz. No. 555)
(Bandırma Şb. Cüz. No. 426...
(Karşıyaka Şb. Cüz. No. 11...

Arsa Kazananlar

Şubesi

1959'da
40 APARTMAN DAİRESİ
ayrıca
1,5 milyon
liralık çeşitli para ikramiyeleri
tamamı
3 MILYON LIRA

15. Kiry...
16. Mehmet Kuş...
17. Muammer Karaman
18. Mustafa Diri
19. Mustafa Eskioğlu
20. ...

İstanbul — Galata
İstanbul — Rami
İstanbul — Galata
İstanbul — Pendik
İstanbul — Galatasaray
İstanbul — Kazlıçeşme
İstanbul — Bahçekapı
Samsun — Çarşamba
İzmir
İstanbul — Parmakka...
İstanbul — Pangaltı
İstanbul — Bebek
İzmit
İstanbul — Aksaray
Tarsus
İsküd...

YAPI ve KREDİ BANKASI

Audrey ve Ceylanı

Kocası Mell Ferrer'in rejisörlüğünü yaptığı «Green Mansions» (Yeşil Köşkler) filminde kendisiyle beraber oynıyan Ip isimli ceylân, artık Audrey Hepburn'ün devamlı hayat arkadaşı olmuştur. Narin yapılı, çevik hareketli yıldızı yeni arkadaşı ile beraber gören Hollywood, aralarında bir benzerlik bularak onlara çifte celylânlar diyor...

Genç karı - kocanın çok sevdikleri Ip kısa zamanda Ferrer ailesinin en kıymetli bir elemanı olmuştur. Hele A. Hepburn ona âşıktır.

Audrey'in Ip'le içtiği su ayrı gitmiyor. Her zaman, her yerde beraberler. Bahçede, çarşıda, yemekte... Ama evin kıskanç köpeği Famous bu vaziyeti gördükçe çileden çıkmakta, onları bir türlü rahat bırakmamaktadır.

Audrey ile Ip ormanda gezip koştuktan sonra Ferrer'lerin Beverly Hills'deki evlerinde istirahat ediyorlar.

Ip, şehir hayatına da alışmıştır. Diğer yıldızlar alışverişe köpekleri, maymunları ile giderken, Audrey beraberinde Ip'i götürmektedir.

ÇİFTE CEYLANLAR — Audrey, Ip'le bahçede koşmaca oynuyor. İnce narin vücudu ve çevik hareketleriyle kendisini takibeden hakiki ceylâna ne kadar benziyor...

Audrey, Ip'e süt veriyor. Sevimli yıldızın bunu yaparken biberon kullanması, belki de bir türlü erişemediği hakiki anneliğe karşı duyduğu hasretin ifadesidir.

Ip, Audrey'in cemiyet hayatında da yer almıştır. Partilerde olsun, resimde görüldüğü gibi bir arkadaşiyle dondurma yerken olsun, Ip Audrey'in yanındadır.

Türkiye Ekspres

herkesin merakla sarılacağı
HAFTALIK GAZETE

Türkiye Ekspres

GÖRÜLMEMİŞ YENİLİK
8 büyük sahife - 4 renk

Türkiye Ekspres

Dededen toruna
kadar, bütün ailenin gazetesi

Türkiye Ekspres

11 RESİMLİ ROMAN...
Aşk, macera ve çocuk romanları

Türkiye Ekspres

Bol resim, sinema, tiyatro
aktüalite, tarih, hikâye,
roman, bilmeceler, v. s.

Türkiye Ekspres

17 Mayıs, Pazar günü çıkıyor!

25 Kuruş

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Behmen +

Farsçada özü sözü doğru insan anlamına gelen erkek ismidir. «Ferheng-i Ziya» da, bu isimde bir melek ve kırmızı, beyaz çiçekler açan bir bitki bulunduğu yazılıdır.

Mesrur, Mesrure +

«Sevinmiş, şen» anlamına gelen Arapça kadın ve erkek isimlerindendir.

Yadigâr +

Kadın ismidir. Farsçada «Ahbaplar arasında birbirine verilen hâtıra» anlamına gelir. Kelime şu şarkıda da geçiyor:

«Yadigâr kaldı bana dilde bu ah,
«Neyleyim âlemde bahtım pek siyah.»

Mümtaz +

Arapçada «Başkalarından ayrı ve üstün tutulmuş, seçkin» anlamına gelen bir sıfattır. Kadın ve erkeklerimizde kullanılan müşterek isimlerdendir. Adaşlar arasında muhtelif gündelik gazetelere yazılar yazmış bulunan eski gazetecilerimizden Semih Mümtaz da bulunuyor.

Neşe +

Son neslin kız çocuklarına konulan bu isim daha evvel erkeklerde de kullanılırdı. Arapçada «Üzüntüsü olmama hali, gönül ferahlığı» anlamına gelir. Kelime Yesari Âsımın Sultaniyegâhtan bestelediği şu şarkıda da geçiyor:

«Biz Heybelide her gece mehtaba çıkardık,
Sandallarımız neşe dolar, zevke dalardık.»

Taceddin +

«Dinin tacı» anlamına gelen bu Arapça ismin aslı «Tacüddin»dir. Adaşlar arasında bulunan Buharalı hattat Tacüddin, Yavuz Sultan Selim zamanında İstanbula gelmiş, «Divani» denilen yazı çeşidinin şöhret bulmasına sebep olmuştur.

Şaik, Şaika +

Kadın ve erkek isimleri arasında bulunan Arapça bir kelimedir. «Şevkli, arzulu» anlamına gelir. Adaşlar arasında bulunan Şair Orhan Şaik Gökyay'ın «Bu vatan kimin?» isimli şiirinden bir kıta alıyoruz:

«Bu vatan toprağın kara bağrında,
Sıradağlar gibi duranlarındır.
Bir tarih boyunca onun uğrunda,
Kendini tarihe verenlerindir.»

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenmiştir.

SOLUCANLAR

Solucanlar, vücudumuzu kuvvetten düşürür ve hattâ tehlikeli hastalıklara yol açabilirler. Bu sebeple dikkat gerekir.

Burunda kaşıntı varsa: Solucana dikkat.

Barsak solucanları, bilhassa askarit denilenler, canlı iken veya barsakta ölerek bozuldukları zaman, zehirli bazı maddeler ifraz ederler.

Bu zehirler bazan organizma reaksiyonlarına sebep olurlar (Allerji). Kurdeşen, astma, gözlerde kızarma ve sulanma, ateş düşüklüğü, burunda kaşıntı, bu neviden reaksiyonlardır.

Kaşınmalar, makatta olursa, akşamları, bilhassa geceleri daha ziyadeleşerek, çocukları uykusuz bırakıp asabi mizaçlı yapar. Çocuk, ertesi sabah, uyuklar, okulunda dikkatini teksif edemez ve iyi çalışamaz.

Yorgunluğa bazan solucanlar sebep olur.

Çocuklarda, solucanlar barsak duvarlarını delerek küçük kanamalara sebep olur. Çocuğun rengi solar. Kanın beyaz yuvarlaklarından bazıları çoğalır. Hazım bozuklukları artar (kusma, ishal veya kabızlık). Karında ağrılar husule gelir. Bütün bu rahatsızlıklar, çocukta büyük bir yorgunluk husule getirir ve onun devamlı uyuklar halde olmasına sebep olur.

Solucanlar, zayıf düşürür ve büyümeyi yavaşlatırlar.

İshaller, kusmalar ve iştahsızlık, normal gıdalanmaya mâni olarak çocuğu zayıflatır.

Bundan başka askaritler, çocuğun gelişme ve büyümesi için lüzumlu olan gıdasındaki (et, ekmek, sebze) albümin ve şekerli maddelerin büyük bir kısmını yutarlar.

Solucanlar apandisite sebep olurlar.

Oksiyür adı verilen beyaz küçük kurtlar körbağırsak içerisine kayıp, onun en iç tabakasına yerleşir, orada yaptıkları iltihapla apandisite sebep olurlar.

Daha büyük olup, âdeta toprak solucanlarına benziyen askaritler, bazan kümelenerek barsağın tıkanmasına sebep olurlar. Karaciğerden safra getiren kanallar boyunca yukarı çıkarak sarılık yaptıkları bilinirse de bu hal çok nadirdir.

Ve nihayet zatürreelere sebep olurlar.

Askarit yumurtaları, yemişler, sebzeler, kirli sular vasıtası ile yutulduktan 8 - 10 gün sonra, barsakta çatlarlar. Husule gelen yavrular, kana karışarak gıdalarla birlikte karaciğere, oradan kalbe ve sağ kalb yoluyla akciğere gelirler.

Akciğerde kalmaya mecburdurlar, zira büyüklükleri akciğerin ince kıldamarlarından daha büyük olduklarından ileri gidemezler. Bunlar orada birikerek akciğere nüfuz eder ve zatürreelere sebep olurlar.

Bazan ana - baba, çocuklarından aldıkları solucanları, onlara tekrar verebilir.

Dişi oksiyürler barsağın son kısmında yumurtlarlar. (Makat hizasında). Bunlar barsağın içini ve makatı tahriş ederler. Çocuk tahriş edilen makat civarını kaşır ve oradan tırnaklarına bulaşan yumurtaları çamaşırlara, mobilyalara ve akla gelen her yere yayar.

Oksiyürler her yaşta insanda bulunabileceğinden ana - baba tekrar buna yakalanır. Sonra da çocuklarına tekrardan bulaştırabilirler.

Şu halde kurtların tamamen ortadan kalkması isteniyorsa, çocuğun bütün çevresi aynı itina ile temiz tutulmalıdır. Anne - baba ve kardeşler, küçük hasta ile birlikte aynı hıfzıssıhha kaidelerine riayet etmek mecburiyetindedirler.

Tırnakları dibinden kesiniz.

Çocuğun, kaşınırken topladığı yumurtalar bilhassa tırnak altına yerleşir. Kısa tırnakların temizlenmesi ise daha kolaydır. Yumurtaların yatağa bulaşmaması için çocuk iyice kapalı pijamalar giymelidir. Pijama pantolonu her gün değiştirilmeli, sabah - akşam oturma banyosu tarzında yarım banyolar yapılmalıdır.

Her yemekten önce tırnakların fırçalanması üzerinde ısrarla durulmalı; büyükler ve kendisi ile birlikteki kardeşlerinin de aynı kaidelere riayeti şart olmalıdır.

Solucan ilâçları tesirlidirler; fakat bazan tehlikeli olabilirler.

Solucanlara karşı bulunan en son ilâç piperazinli olanlardır.

Tesiri gayet katî ve bir zararı dokunmaz. Bazı küçüklerde: Kurdeşen, kulak uğultusu, havale, geçici teneffüs felçleri olabilir. Bir solucan ilâcı almadan evvel hekime danışmalı ve büyük apdest muayenesi yapılarak solucan yumurtaları aranmalıdır.

Bir kocakarı ilâcı: Sarımsak.

Doktorların çoğu kabul etmezler, fakat bir çok insan, sarımsağın solucanlara deva olduğu kanaatindedir.

Kullanılışı: 25 gr. sarımsak bir bardak su veya süt içinde kaynatılıp, bundan günde 2 defa 2 çorba kaşığı içmelidir. Yahut bir diş sarımsağı rendeleyip 2 misli pudra şekeri ile karıştırıp birkaç gün yemelidir. Çocukların çorbasına birkaç diş sarımsak da konabilir.

Çocuğa kuvvetlendirici bir rejim tatbik ediniz.

Zayıf düşmüş çocukların barsaklarının iç tabakasını beyaz kurtçuklar (oksiyürler) kolaylıkla delerler. Bu tehlikeden kaçınmak için hekimler barsak mukozasının kuvvetlendirici, besleyici gıdaları süt, et, balık, tereyağ, yağlı gıdalar, meyva suları tavsiye ederler.

Buna mukabil, ekmek, fazla posa bırakan yeşil sebzeler gibi selülozlu gıdalardan sakınmalıdır.

Solucanların düşürülmesi için tatbik edilen 2 haftalık rejim ve tedavi, ancak doktorun fikri alındıktan sonra uzatılabilir veya bırakılır.

BİLMECE

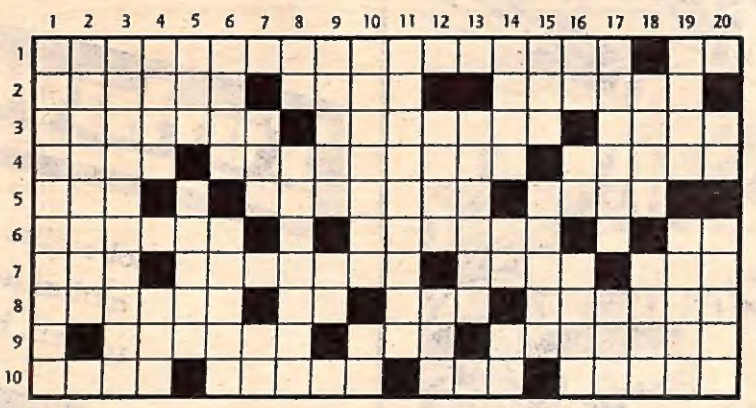

SOLDAN SAĞA: 1: İstanbulu zapteden Padişah — Nota. 2: Tekrar almak şartiyle birisine tevdi edilen eşya — Ev halkına verilen toptan isim — Anadolunun karşı yakası 3: Gramer terimi — Ateş tutmağa yarıyan âletler — Eyüp yakınlarında bir semt. 4: Tersi hisar — Bir işi yapmayı kafasına koyan — Yüzün iki etli tarafı. 5: Artistin sahnede oynadığı — D. Deniz yolları yolcu vapurlarından birinin adı — Para yardımı. 6: Modaya uygun — Aday — Yılın on ikide biri. 7: Arap harflerinden birinin adı — Yol arkadaşlığı — Manisa vilâyetinin ilçelerinden — Fikir (Fransızca). 8: Tahlil — Tersi cüzi — Birisine, bir şeye bağlı — Taharri eden. 9: İspanyada şarabiyle meşhur bir eyalet ve şehir — Yemin — Emir verir gibi. 10: Uzak — Hekimlikte kullanılan bitkisel bir madde — Arka — Yağma.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Gece yapılan ışıklı şenlik. 2: Sebep teşkil eden. 3: Lezzet duymama. 4: Öküzün eşi — Parlak bir boya cinsi. 5: Tersi Polonya — Maymunların en iri ve kuvvetlisi. 6: Dilimizde islim halini alan kelime — Zıtlık. 7: Kötü — Kuş ağzının yarısı. 8: Diyapazon sesi — Oruç ayı. 9: Eskiden bazı kimselere öşürünü alması için verilen bölge — Tersi beyaz. 10: Büyük balık kayığı — Lâhza. 11: Sevinç veren. 12: İnsan — Verme. 13: Tat. 14: Tersi belediye fiatı — En yakın arkadaş — Binek hayvanlarından. 15: Tersi eski Bizans halkının adı — Tamamlama. 16: Bebeye karnını doyur emri — Hayret ünlemi — Su haline getir. 17: Tatlı nağme, melodi — Taharri et. 18: Tersi emir — Aile, zevce. 19: Çehre — Seyhan ilinin merkezi. 20: Tersi bağlantı takısı — Güreşte galip gelen.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	K	A	B	A	K	U	L	A	K		S	A	K	A	T	A	T		V	
2	A	S	A	B	İ	Y	E	T		F	E	L	A	H		T	E	N	İ	S
3	R	İ	C	A	L		K	A	T	A	L	A	N		A		R	Ü	Y	A
4	A	D	A	L	E	T		K	A	L	A	Y		İ	T	A	E	D	E	N
5	K	E	L	A	M	E	T		S	A	M		K	R	A	L			T	İ
6	U		A	R		T	A	M	A	K	A	R		A		İ	N	A	N	
7	L	O	R		M	A	K	A	R	A	L	A	R		A	B	A	D	A	N
8	A	V		K	A	N	O		İ	L	A	S		A	Y	A	R		M	A
9	K	A	V	A	N	O	Z			A	N	İ	T	K	A	B	İ	R		R
10		L	E	Z	İ	Z		K	O	R		T	A	R	Z	A	N		O	H

K A R İ K A T Ü R

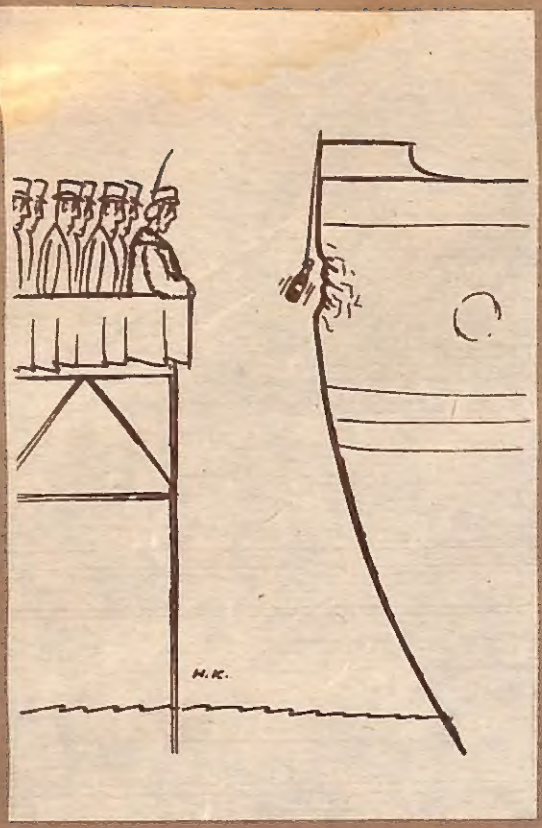

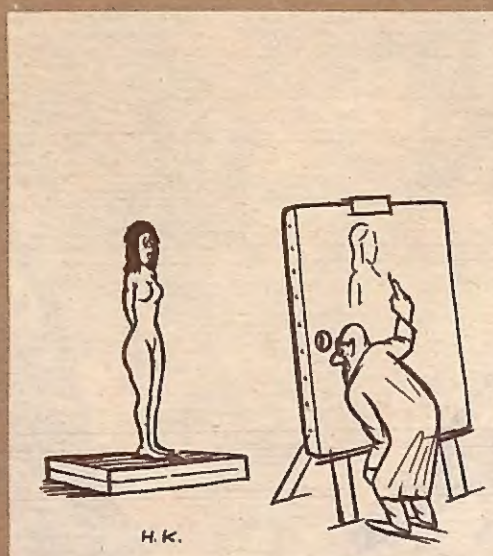

— Lütfen şunu kızartın...

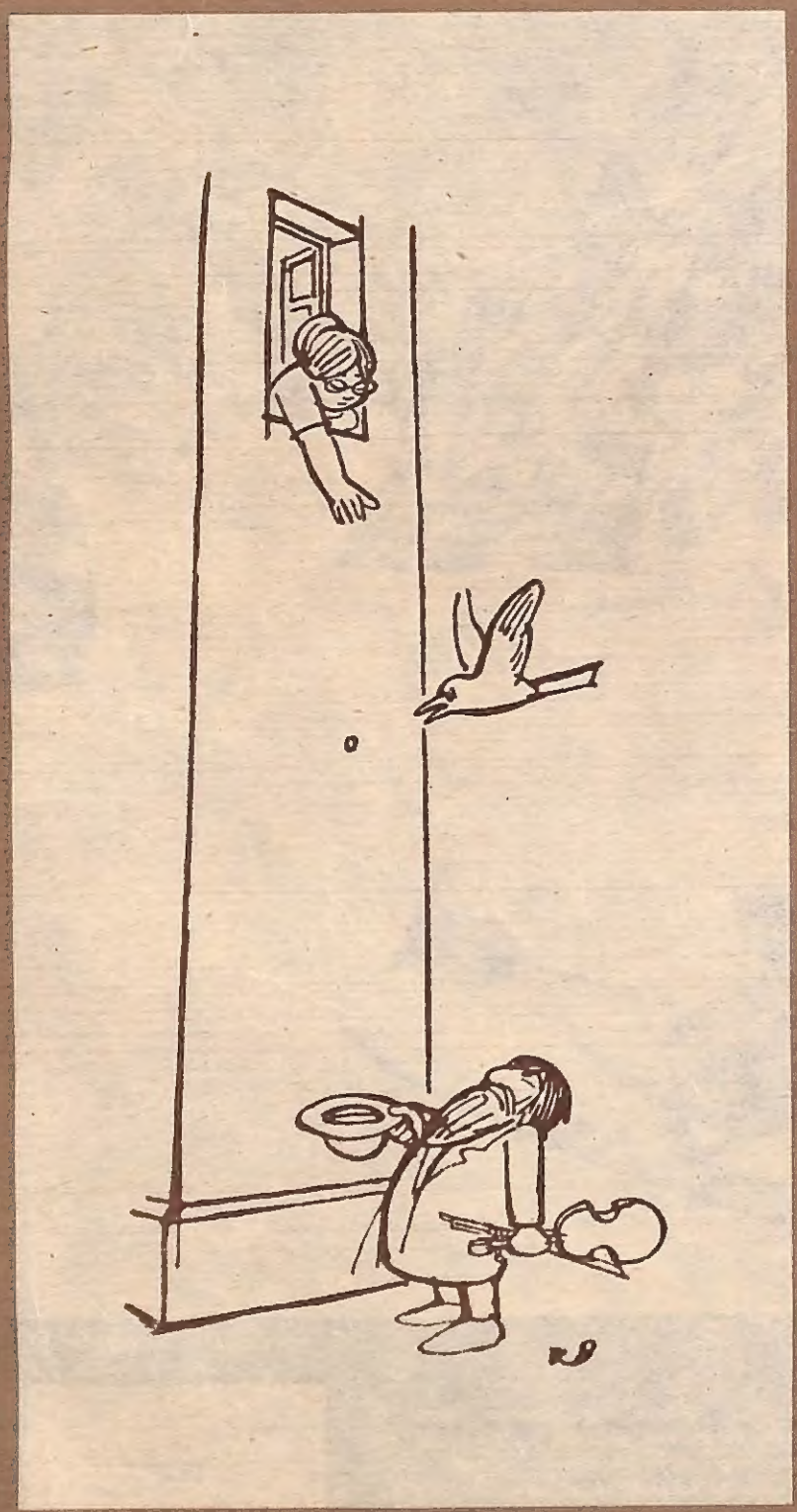

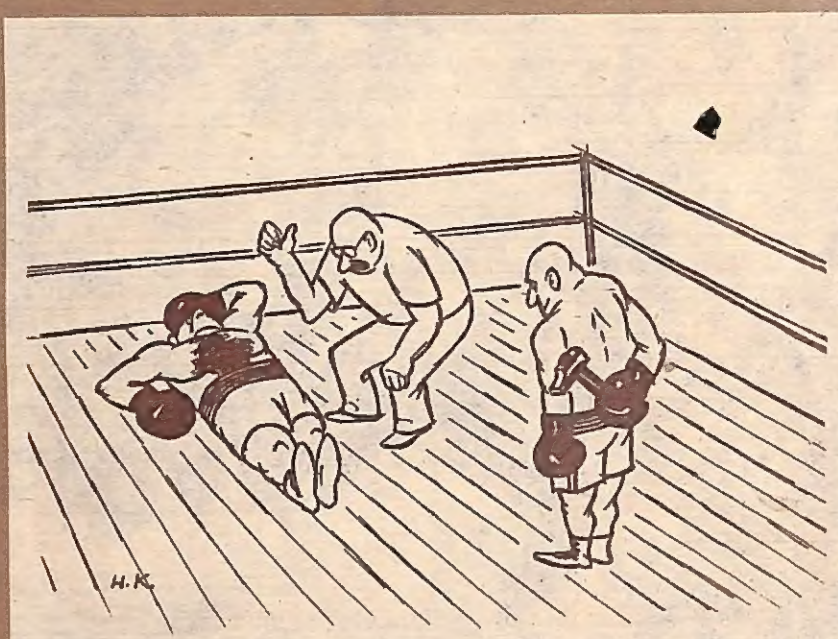

Bu sahifede çıkan karikatürlerin telif hakları
HAYAT mecmuası tarafından satın alınmıştır.

MEMLEKET MANZARALARI: 3

FOTOĞRAF : Prf. O. HUBER

FIRAT, KEMAH BOĞAZINDA: Fırat Nehri, Anadolu ve Önasya'nın en büyük nehridir. İki kol halinde çıkarak, Elâzığ Vilâyetinin Keban İlçesine 12 Km. mesafede birleşir ve Fırat adını alır. Bu iki koldan biri, Erzurumun kuzeyinden çıkan Karasu; öteki de, Ağrı ve Aladağdan çıkan Murat Suyudur. Her iki kol, Erzurum ve Erzincan dolaylarından, güneye iner. Bilhassa Karasu, Erzincanın Kemah İlçesi kenarından geçerek, aşılması güç yarlar içinde dirsek yepa yapa akar. Geçenlerde bu nehir üzerinden portatif sandallarla ilk yolculuğu Avusturyalı bir öğretmen kafilesi yapmıştır. Fotoğraf, bu kafileden birinin sandalı ile Kemah İlçesindeki Kemah Boğazından geçişini göstermektedir.